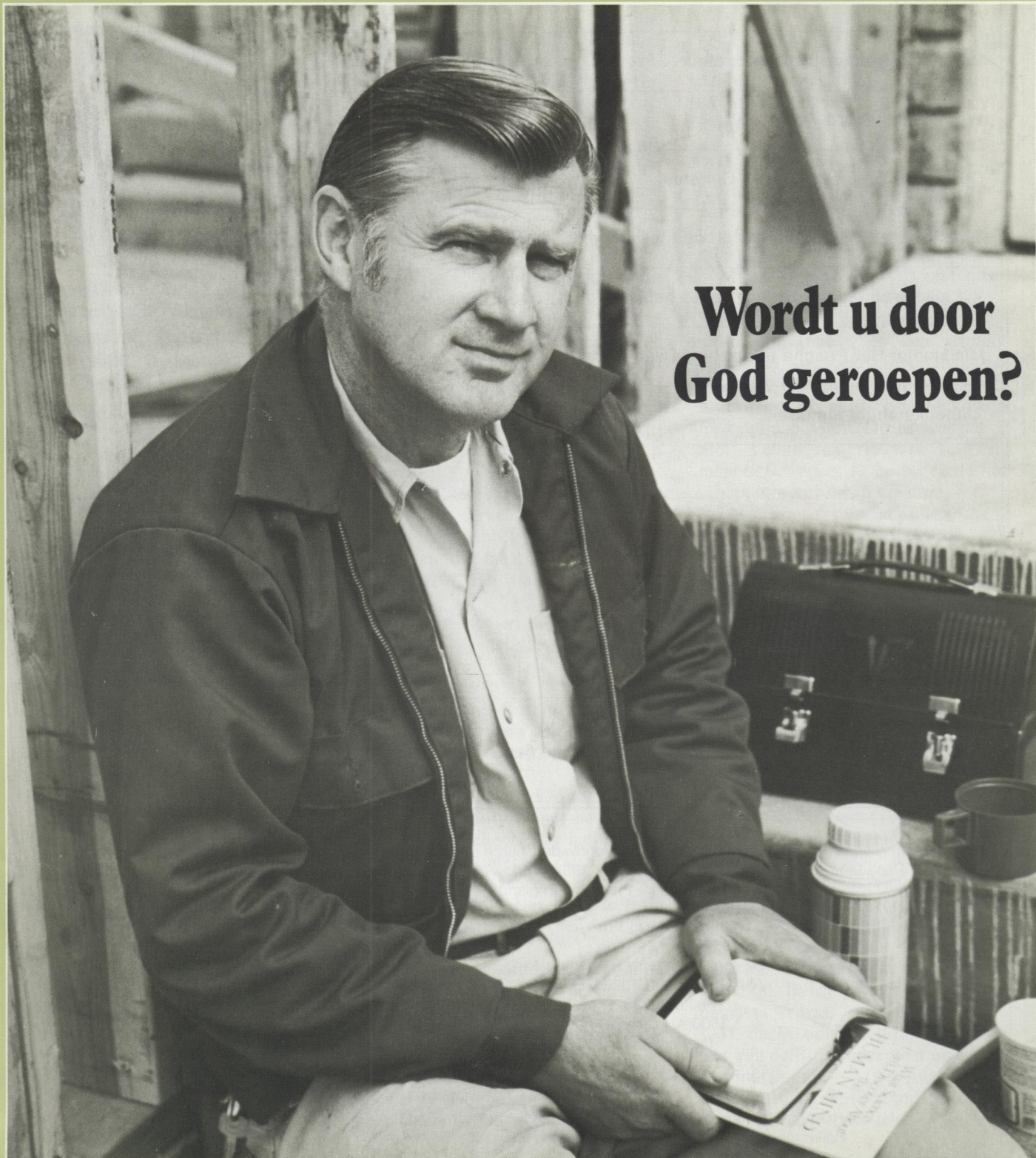

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

**Wordt u door
God geroepen?**

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

3e JAARGANG No. 2 OPLAGE WERELDWIJD 31.413 FEBRUARI/MAART 1984

Artikelen:

Persoonlijk van de hoofdredacteur	1
Wordt u door God geroepen?	3
De laatste preek van Jezus Christus	6
Twaalf redenen waarom het proces tegen Jezus onwettig was	9
Vijf manieren om uw partner lief te hebben (deel twee)	12
Ministudie: Het Pascha is het begin van Gods meesterplan	15
'Uitnemendheid als doel'	17

VOORPAGINA: God werkt in deze tijd met slechts een klein aantal personen. Zou u een van hen kunnen zijn — wordt u door God geroepen? Lees het artikel dat begint op pagina 3. Foto Hal Finch.

Het Goede Nieuws wordt gepubliceerd door de Worldwide Church of God, 300 W. Green St., Pasadena, Calif., 91123, V.S. Copyright © 1984 Worldwide Church of God. Alle rechten voorbehouden. Printed in England.

Gelieve uw correspondentie te richten aan:
AMBASSADOR COLLEGE,
Postbus 333,
3500 AH Utrecht
(Nederland).

Gaarne opgave van adreswijziging zo spoedig mogelijk.
Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Algemeen hoofdredacteur

Herbert W. Armstrong

Eindredacteur

Dexter H. Faulkner

Assistent-Redacteur

Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers

Dibar K. Apartian

Jerold Aust

K. Neil Earle

John A. Halford

George M. Kackos

Ronald D. Kelly

Graemme J. Marshall

Raymond F. McNair

L. Leroy Neff

Richard J. Rice

Bernard W. Schnippert

Richard H. Sedliacik

Clayton D. Steep

Philip Stevens

Earl H. Williams

Illustraties

Greg S. Smith

Minette Collins Smith

Redactie-assistent

Colleen M. Gus

**UITGEGEVEN DOOR DE
WORLDWIDE CHURCH OF
GOD**

Uitgever

Herbert W. Armstrong

Financieel beleid

Leroy Neff

Directeur uitgeverij

Ray L. Wright

Productie en distributie

Roger G. Lippross

Regionaal directeur

Bram de Bree

Internationale edities

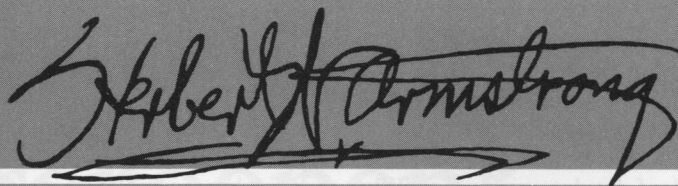
Duits: John B. Karlson

Frans: Dibar Apartian

Nederlands: Bram de Bree

Spaans: Don Walls

Persoonlijk van

Ik heb al eens geschreven over de oecumenische beweging om de kerken te verenigen — door compromissen te sluiten over de verschillende doctrines en gebruiken.

Ik zou nu de vraag willen stellen en beantwoorden: wat te denken van deze hele kerkelijke kwestie — voor zover die u aangaat? WAAR IS de oorspronkelijke ware Kerk die Jezus Christus heeft gegrondvest — de Kerk die nu NOG STEEDS door de levende Jezus Christus wordt GELEID?

Dat is de vraag die me in 1926 en de eerste maanden van 1927 bezighield.

Ik was opgegroeid in een van de gerespecteerde en oudere protestantse kerken. Van mijn kindertijd af werd ik naar de zondagsschool gestuurd en meegenomen naar de kerk. Er werd mij verteld dat ik „verloft” was omdat ik door geboorterecht lid was van de kerk. Ik wist niet veel over wat mijn kerk geloofde — maar ik kan mij niet herinneren dat ik mij daar zorgen over maakte.

Maar toen ik 18 was, verloor ik mijn belangstelling, en ging ik nog maar zelden naar de kerk. Toen ik van school kwam, kwam ik in de reclamewereld terecht. Ik was ambitieus. Ik wilde STATUS hebben. Ik werkte dus hard, studeerde voortdurend om mijn vaardigheden te verhogen en dreef mezelf onverbiddelek naar dat doel van STATUS!

Toen, nadat nationale gebeurtenissen waar ik absoluut geen macht over had tweemaal de ondernemingen die ik begonnen was te gronde hadden gericht, begon ik uit woede aan een intensieve studie van de Bijbel, voor de eerste keer in mijn leven. Voor zover de Bijbel betrof, had ik altijd gezegd: „Ik kan de Bijbel gewoon niet BEGRIJPEN.”

Vreemd — ik had altijd *verlangd naar* begrip, maar altijd inzake andere dingen. De Bijbel leek mij een droog, saai, dood boek dat NIEMAND kon begrijpen. Ik nam natuurlijk aan dat de kerken al hun overtuigingen, leringen en gebruiken uit de Bijbel hadden — maar ik had geen belangstelling voor religie.

Maar uiteindelijk, vroeg in het najaar van 1926, werd ik uitgedaagd! Ik werd *dubbel* uitgedaagd! Mijn vrouw was overgegaan tot „religieus fanatisme” — dat wil zeggen, het was fanatisme in *mijn ogen!* Zij beweerde dat zij het IN DE BIJBEL gevonden had — maar ik wist heel goed dat dat onmogelijk was, want het waren een geloof en een praktijk die in lijnrechte TEGENSTELLING met de kerken stonden.

„Die kerken kunnen het niet allemaal bij het verkeerde eind hebben”, zei ik. „Zij hebben hun leer uit de Bijbel, en dit fanatisme van jou is *tegengesteld* aan wat zij onderwijzen.”

„Nou, misschien onderwijzen zij dan wel in *tegenstelling met* de Bijbel,” hield mijn vrouw vol, „want ik heb DIT uit de BIJBEL!”

Argumenteren had geen zin. Zij zei dat zij het alleen zou opgeven als ik zou laten zien waar de Bijbel het anders onderwees.

In diezelfde tijd daagde een schoonzuster mij uit met betrekking tot de evolutietheorie. Ik had de evolutie nooit bestudeerd. Zij zei dat ik gewoon DOM was als ik niet in de evolutie geloofde! Dat kwetste mijn trots. Ik DOM? Wat een BELEDIGING!

„Goed,” antwoordde ik, „ik zal de evolutietheorie grondig bestuderen, en als jij het mis hebt, wat ik weet, zal ik het je BEWIJZEN, en dan zul je *die woorden moeten terugnemen!*”

Ik had altijd in GOD geloofd — hoewel ik weinig van Hem wist, en geen belangstelling voor „religie”

had. Natuurlijk had ik de kwestie nooit diepgaand en grondig bestudeerd om te BEWIJZEN of God bestaat en of de evolutie waar is. Weinig mensen hebben dat ooit gedaan. Ik nam gewoon aan dat God bestond, en *veronderstelde* dat de evolutie een foutieve theorie was. Bijna iedereen die in God of in de evolutie gelooft heeft zijn geloof ZONDER BEWIJS *aanvaard!*

Maar dit ging voor MIJ niet meer op! Ik moest het nu WETEN!

Het werd een bijbelstudie van bijna dag en nacht, en een grondig onderzoek in boeken over evolutie, geologie, paleontologie, biologie, natuurkunde. Ik deed onderzoekingen naar radioactiviteit. Dit bewees dat er niet eeuwig materie was geweest, maar SCHEPPING! Ik bestudeerde het scheppingsverhaal in Genesis.

Het waren zes maanden van intensief onderzoek, en ik studeerde vaak tot 1 of 2 uur 's nachts. Maar uiteindelijk bewees ik het bestaan van GOD en de onfeilbare inspiratie van de Bijbel; ik *weerlegde* de evolutietheorie en zorgde er inderdaad voor dat mijn schoonzuster haar woorden terugnam!

Maar in het geschilpunt met mijn vrouw verloor ik! Zij had gelijk. Dit was verreweg de bitterste pil die ik ooit had moeten slikken.

Ziet u, dit betekende niet alleen dat ik moest erkennen dat ik fout was. Dat is al moeilijk genoeg voor het vleselijk gerichte denken. Maar ik had nu ontdekt HOE fout ik was, niet alleen in wat ik had geloofd door veronderstelling, maar ook in wat ik gedaan had en wat ik *was*. Ik had gedacht dat ik *aardig goed* was! De menselijke natuur denkt dat altijd. Ik had geleerd dat die niets dan SLECHT was.

Ik dacht onmiddellijk: ALS ik de leer van de Bijbel accepteer en ernaar begin te LEVEN — ALS ik mij overgeef en Christus accepteer, mij bekeer en een christelijk leven leid — wat zul-

len al mijn vroegere zakenrelaties en vrienden dan zeggen?

Volgens mij betekende dat, dat ik HEN ALLEMAAL MOEST OPGEVEN — voorgoed! Het betekende bekering! En ik geloof dat dat zonder innerlijke strijd niet *werkelijk* en *volledig* gebeurt. Bij mij in ieder geval niet. Het betekende OPGEVEN! Het betekende alles opgeven waar ik mijn hart op had gevestigd — mijn levensdoel. Het betekende dat ik mijn levenswijze moest opgeven — een totale ommekeer! In feite betekende het dat ik mijn AFGOD moest opgeven, hoewel ik het toen nog niet zo zag.

Het betekende een ONVOORWAARDELIJKE OVERGAVE aan God. Het betekende dat ik in feite MIJN LEVEN moest opgeven, en AAN GOD moest GEVEN!

Tenslotte deed ik dat ook!

Maar nu zag ik mij tegenover een NIEUWE UITDAGING gesteld! In deze intensieve studie had ik ontdekt dat „al die kerken” inderdaad onjuist in hun leer kunnen zijn! Ik ontdekte dat de leer van de kerk waarin ik opgegroeid was, voor zover ik deze leer kende, in lijnrechte tegenstelling stond tot de Bijbel.

Nu kwam de vraag: WAAR is de WARE Kerk — de kerk die Jezus grondvestte — de kerk die Hij vandaag LEIDT — de kerk die zijn MISSIE vervult — de kerk waarvan Hij zei dat Hij haar nooit zou verlaten?

Ik was ontzettend gedesillusioneerd! Het waren werkelijk zes traumatische maanden.

Toen ik Romeinen 6:23 las, staarde ik in geschokt, ontzet ongeloof naar dat vers in mijn bijbel! Er stond: „Want het loon, dat de zonde geeft, is de DOOD, maar de genade, die God *schenkt*, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here.”

Ik had altijd geloofd dat het loon dat wij voor de ZONDE krijgen *precies het tegengestelde* van de DOOD was. Er was mij geleerd dat wij voor de ZONDE EEUWIG LEVEN krijgen — in de hel! In dit vers stond dat het eeuwige leven iets is dat wij alleen ALS GESCHENK van God kunnen ontvangen.

Dat kan toch niet waar zijn! Wij hebben toch al eeuwig leven — veronderstelde ik — wij zijn onsterfelijke zielen!

Ik ontdekte dat veel theologen dat vers INTERPRETEREN — dat wil zeggen, zij GEVEN ER EEN ANDERE BETEKENIS AAN. Zij *veranderen* de betekenis van de woorden om ze overeen te laten komen met hun overtuiging, in plaats van dat zij Gods Woord *hun overtuiging laten veranderen* zodat die overeenkomt met Gods waarheid. Zij vervaardigen een nieuwe definitie van het woord *dood*. Zij definiëren *dood* als ‘afgescheiden zijn van God’.

Ik bekeek dit vers nog eens. Aan de

De ware Kerk predikt de ophanden zijnde komst van Christus als Koning der koningen en Heer der heren, om op aarde . . . te heersen (Openb. 5:10)

ene kant krijgen wij voor de zonde de DOOD. Aan de andere kant is het *tegengestelde* van deze straf het EEUWIGE LEVEN.

Welnu, het was toch wel duidelijk: als EEUWIG LEVEN het *tegendeel* is van de DOOD kan de DOOD geen eeuwig leven zijn!

Ik was geschokt toen ik ontdekte dat de kerken nu het tegendeel onderwijzen van veel, zo niet alle, leringen van Jezus en het Nieuwe Testament, en tegengestelde gebruiken en gewoonten navolgen!

Ik was verward! Mijn hoofd tolde!

Maar daar stond het, in duidelijke taal. Ik las dat ZIELEN kunnen *sterven!* „De ziel die zondigt, die zal *sterven!*” (Ezech. 18:4, 20). Het was belangrijk genoeg om tweemaal te worden vermeld. Toen zag ik de plaats waarop Jezus zei dat zielen

kunnen worden VERNIETIGD: „Weest veeleer bevreesd voor Hem, die beide, ziel en lichaam, kan verderven in de hel” (Matth. 10:28)!

Het begon erop te lijken dat de kerken inderdaad een onjuiste leer verkondigden!

Maar is Jezus Christus niet de grondlegger van zijn KERK? Dat is Hij zeker, en ik ontdekte waar Hij zei dat de poorten van het dodenrijk haar nooit zullen overweldigen — ZIJ KON NIET WORDEN VERNIETIGD! Ik ontdekte waar Jezus Christus zei dat Hij haar nooit zou verlaten of begeven — Hij zou altijd „in hun midden” zijn. Ik ontdekte waar Hij zei dat Hij het levende HOOFD is! Jezus Christus was opgestaan uit het graf. HIJ LEEFT NOG STEEDS!

WAAR was dan die Kerk die Hij leidde, bestuurde en gebruikte?

Ik stond verbijsterd. Maar ik bleef zoeken. Ik bleef studeren.

Ik ontdekte waar Jezus Christus zei dat Hij kwam om HET WERK VAN GOD TE DOEN. Hij kwam om de mensheid het EVANGELIE te brengen, van GOD. Toch zei Hij dat Hij *van zichzelf*, als mens, met zijn eigen menselijke kracht, niets kon doen — Hij was zelf volkomen *machteloos* voor deze goddelijke MISSIE. De Vader die in Hem woonde — door de kracht van zijn heilige Geest — deed het werk.

Het was dus eigenlijk GOD die het deed, door zijn heilige Geest, gebruikmakend van de individuele menselijke geest en het lichaam van Jezus als zijn instrument. GOD begon ZIJN WERK om ZIJN BOODSCHAP te openbaren en zijn Kerk te bouwen door middel van het individuele menselijke LICHAAM van Jezus Christus.

Ik zag waar Gods WARE KERK „HET LICHAAM VAN CHRISTUS” genoemd wordt (1 Kor. 12:27, 13; Rom. 12:5). Hoe kon de Kerk het LICHAAM VAN CHRISTUS zijn? Ik zocht. Ik studeerde. Het Woord van God maakte de waarheid DUIDELIJK.

God *begon* het verkondigen van het Evangelie (het goede nieuws) van zijn Koninkrijk — door middel van het individuele menselijke lichaam van Jezus. Maar na zijn opstanding zond Jezus dezelfde heilige Geest op
(Zie verder pagina 20)

Wordt u door God geroepen?

Wat wil het zeggen om door God geroepen te worden? Waarom en hoe roept God mensen? Wat moet u doen als God u roept?

Norman L. Shoaf

„Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke” (Joh. 6:44).

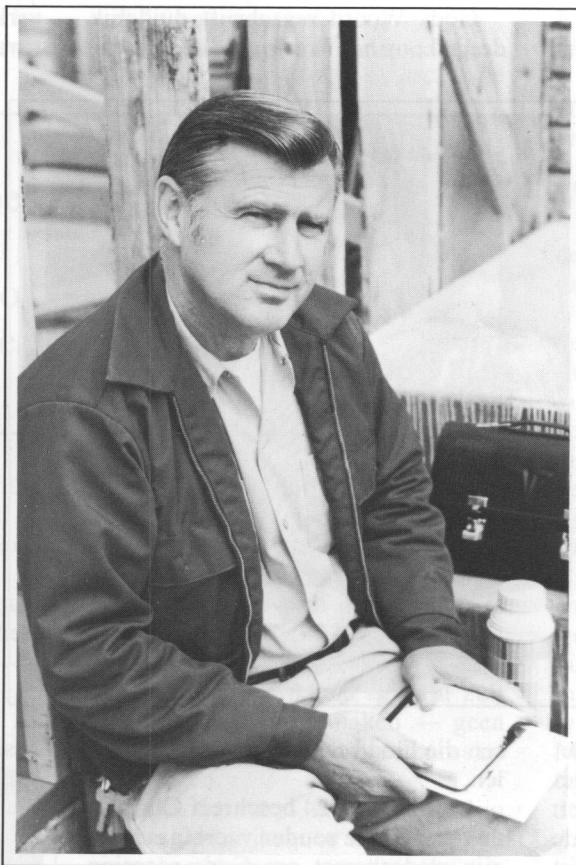
Deze uitspraak van de grondlegger van het christendom betekent de genadeslag voor de meest wijdverbreide vergissing in de zogenaamd christelijke kerken van deze tijd: dat God op ditzelfde moment wanhopig probeert de wereld te behouden!

Godsdienstijveraars beweren dat er op ditzelfde moment tussen God en de duivel een grote strijd plaatsvindt.

Aan de ene kant probeert God door de talloze hopeloos verwarde en onderling strijdende christelijke denominaties de mensen zover te krijgen dat zij „hun hart aan Hem geven”, „wedergeboren worden” of zich aansluiten bij de een of andere kerk, zodat zij „behouden” kunnen worden, en naar de hemel kunnen opstijgen wanneer zij sterven.

Aan de andere kant is de duivel actief — en zeer doeltreffend bezig — om te verhinderen dat de mensen iets over Jezus Christus horen en zich aan Hem onderwerpen; hij probeert hen te misleiden en in zijn netten te verstrikken zodat zij God verwerpen, en in de hel terecht komen om daar voor eeuwig te branden.

Niets kan minder waar zijn! De onomwonden leer van de Bijbel vertelt een heel ander — en veel positie-

ver — verhaal.

De echte waarheid is dat God op dit moment niet probeert om de hele wereld te behouden.

De wereld van God afgesneden

Adam en Eva, de eerste mensen, kozen ervoor om zelf uit te maken wat goed is en wat kwaad, in plaats van zich te richten naar de bepalingen van God en Gods levenswijze na te volgen. Door de misleiding van Satan verwierpen de voorouders van het gehele menselijk geslacht Gods regering over hen en kozen hun eigen —

in werkelijkheid Satans — weg te gaan. U kunt hierover lezen in de eerste drie hoofdstukken van Genesis.

En God liet hen zelf besluiten welke weg zij zouden gaan. Hij liet hen de zonde kiezen. Hij sloot echter de vrije toegang tot Hem en tot de boom des levens en zijn heilige Geest voor Adam en Eva af, en ook voor alle generaties die na hen kwamen (Gen. 3:22-24).

De mens gaat nu al 6000 jaar lang zijn eigen weg, afgesneden van God. En het gevolg hiervan is de zieke, aftakelende, slechte wereld waarin wij leven.

Lees deze verklaring van de Almachtige God die alle macht en elk lot in zijn hand heeft: „Zie, de hand des Heren is niet te kort om te verlossen, en zijn oor niet te onmachtig om te horen; maar uw ongerechtigheden zijn het, die scheiding brengen tussen u en uw God, en uw zonden doen zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij niet hoort” (Jes. 59:1-2).

Er is geen strijd gaande tussen God en Satan. God probeert niet de wereld te verlossen. Hij heeft 6000 jaar van een 7000-jarig plan voor de mens bestemd, om de weg te gaan die naar de dood leidt (Spr. 14:12) en om te leren dat gehoorzaamheid aan God de enige weg naar geluk is.

Sommigen worden nu geroepen

Op dit moment is de wereld van contact met God afgesneden.

God heeft zich echter wel het recht voorbehouden om nu, gedurende deze 6000-jarige periode, te werken

met een aantal geselecteerde mensen om bijzondere taken te verrichten. Zoals Jezus zei: „Niemand kan tot Mij komen, *tenzij* de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke” (Joh. 6:44). God roept nu een klein aantal mensen voor een bijzonder doel. En Hij openbaart zichzelf en zijn waarheid aan degenen die Hij roept.

Hoe? Lees wat de apostel Paulus zei: „Maar, gelijk geschreven staat: Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben. Want óns heeft God het geopenbaard door de Geest” (1 Kor. 2:9-10).

God leidt iemand met de kracht van zijn heilige Geest tot inzicht. Wanneer iemand Gods roep beantwoordt door bekeering en doop, plaatst God zijn Geest in het denken van die persoon.

Gods Geest geeft een mens de denkwijze en de wil van God, samen met de kracht om God te gehoorzamen. Hij kan dan voor de eerste maal geestelijke kennis werkelijk bevatten. Hij is volkomen anders dan mensen die Gods Geest niet hebben en functioneert ook anders. Hij is een verwekt kind van God: „Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods” (Rom. 8:14).

Lees nog een andere verklaring van Paulus: „Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich niet aan de wet Gods; trouwens, het kan dat ook niet: zij, die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen. Gij daarentegen zijt niet in het vlees, maar in de Geest, althans, indien de Geest Gods in u woont. Indien iemand echter de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe” (vers 7-9).

Neem die laatste zin goed in u op. Hierdoor onderscheidt de ware christen zich van hen die geen christen zijn: „Indien iemand echter de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe”!

Als God niet persoonlijk op wonderbaarlijke wijze in iemands leven ingrijpt en hem tot inzicht brengt — als die persoon zijn leven niet in

dienst stelt van God en niet Gods heilige Geest ontvangt — als die persoon niet Gods Geest bezit om hem te leiden, te motiveren, zijn handel- en denkwijze te richten, dan is hij geen ware christen!

Om God te kennen en nu een ware christen te zijn — om voor behoud in aanmerking te komen — moet God u roepen en u deel van zijn Werk laten uitmaken.

Het is niet iets dat u kunt doen, hoe graag u dat ook zou willen. God moet de keuze doen u te roepen en beginnen met u te werken.

Geroepen — waartoe?

Gods Woord omschrijft duidelijk de taak — het Werk — die de men-

sen die God roept nu moeten vervullen.

In Mattheüs 24 beschreef Christus de tekenen die zouden voorafgaan aan zijn wederkomst om Gods regering op aarde te herstellen. In vers 14 voorspelde Hij wat er net voor het einde van dit tijdperk zou gebeuren: „En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn.”

De mensen die God in dit tijdperk roept hebben tot taak gekregen het Evangelie van Christus — het goede nieuws van de wereld van morgen — aan de gehele wereld bekend te maken. Dat is het nieuws waarover u in dit tijdschrift leest. Dat is het

Werk waaraan iedere ware christen deel heeft.

Een andere belangrijke taak van Gods volk is te groeien in goddelijk karakter — te gaan denken en handelen als God. Gods verwekte kinderen moeten zich voorbereiden om bij de terugkeer van Christus met Hem te trouwen (Openb. 19:7). Gods Kerk wordt feitelijk nu door Hem geoordeeld, in voorbereiding op de geboorte in Gods eigen Gezin bij de terugkomst van Christus (1 Petr. 4:17).

Is het dan verwonderlijk dat Paulus zegt dat ware christenen geroepen worden met een „heilige roeping” (2 Tim. 1:9), dat hij tegen Gods uitverkoren volk zegt dat zij moeten „wandelen waardig der roeping, waarmede gij geroepen zijt” (Ef. 4:1)?

Hoe wandelt iemand die geroepen en bekeerd is „waardig der roeping”?

Petrus zegt: „Gelijk Hij, die u geroepen heeft, heilig is, wordt zo ook gijzelf heilig in al uw wandel” (1 Petr. 1:15). Petrus merkte later op dat ware christenen moeten leven zoals Jezus Christus (1 Petr. 2:21-22).

Wordt u door God geroepen?

Bent u werkelijk door God geroepen? Roept God u nu — leidt Hij u met zijn heilige Geest? Hoe kunt u dat weten?

Als u door God geroepen wordt, zult u tot een diep en duurzaam geloof komen van het

bestaan van God en van zijn leiding over alles dat in dit fysieke rijk plaatsvindt: „Want wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken” (Hebr. 11:6).

Als u door God geroepen wordt, zult u geloven dat de Bijbel Gods Woord is — Gods handleiding voor de mens — dat ieder woord in de Bijbel waar is. En bovendien, als de heilige Geest uw verstand leidt, zult u werkelijk gaan begrijpen wat u in de Bijbel leest. U zult de Bijbel werkelijk willen bestuderen en ernaar streven om ieder pareltje waarheid dat hij te bieden heeft op te graven (2 Tim. 3:16-17).

U zult een hechtere relatie willen hebben met de grote God die u

geschapen heeft en die zijn waarheid aan u openbaart. Een dergelijke relatie wordt aangemoedigd door middel van intensieve bijbelstudie en vurig gebed. U zult als nooit tevoren het belang inzien van gebed en weten hoe u moet bidden, en u zult dat regelmatig willen doen. „Nadert tot God,” schrijft Jakobus, „en Hij zal tot u naderen” (Jak. 4:8).

Als Gods Geest u leidt, zult u zich, misschien wel voor de eerste maal, van een doel bewust worden. U zult een besef van urgentie ontwikkelen aangaande de tijd waarin wij leven; geestdriftig zijn aangaande de waarheid die u leert kennen; en van hoop vervuld zijn over wat voor u ligt. En ook zult u een innerlijke vrede en rust

ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen” (Matth. 5:17).

U zult het gewicht van de gebeurtenissen in de Hof van Eden beseffen — de gebeurtenissen begrijpen die plaatsvonden voordat de mens op aarde was — een glimp krijgen van het ongelooflijke menselijke potentieel.

Als God in uw leven werkzaam is, zult u gaan inzien hoe u, net als Adam en Eva, van de boom der kennis van goed en kwaad genomen hebt, — hoe u uw hele leven uw eigen wet hebt gevolgd — de weg die naar de dood leidt (Spr. 16:25) — in plaats van de weg van God.

U zult de betekenis van zonde gaan

U zult al het mogelijke willen doen om deze ellendige wereld te dienen en te helpen, en een ware christen bereikt dit door Gods Werk te doen — de kostbare kennis van Gods waarheid met de rest van de mensheid te delen.

U zult uw hele hart in Gods Werk leggen. U zult u volledig wijden aan het waarschuwen van de wereld voor de dramatische gebeurtenissen van het einde van dit tijdperk en aan het bekendmaken van de fantastische, prachtige wereld die ons net over de horizon wacht. U zult vervuld zijn van geestdrift deel te hebben aan de verkondiging van een betere toekomst en omdat God voor ons zorgt en op het punt staat in te grijpen.

Als u door God geroepen wordt, zult u al gauw beseffen dat dat het enige is dat belangrijk is.

Advies

Als u na zorgvuldige overweging denkt dat God u roept, wat moet u dan doen?

De Worldwide Church of God heeft dienaren in de hele Verenigde Staten en over de hele wereld. Deze mensen, die door Ambassador College volledig getraind zijn in bijbelkennis, zijn volledig bevoegd om alle vragen te beantwoorden over God, de Bijbel, het christendom, bekering of persoonlijke problemen in uw leven.

Het feit dat u dit tijdschrift leest en begrijpt, is een teken dat God u wellicht roept! Misschien leest u de publikaties van dit Werk al jaren, maar heeft u gearzeld om dieper in te gaan op de kennis die wij bieden. Misschien bent u onzeker over de consequenties die het accepteren van deze kennis met zich meebrengt.

Maar weet dit: God stelt u verantwoordelijk voor wat u weet. Zoals Jakobus schreef: „Als iemand dan weet goed te doen en het niet doet, is het hem tot zonde” (Jak. 4:17). Als u dit artikel tot zover heeft gelezen en begrepen, wordt het misschien tijd dat u er iets aan doet.

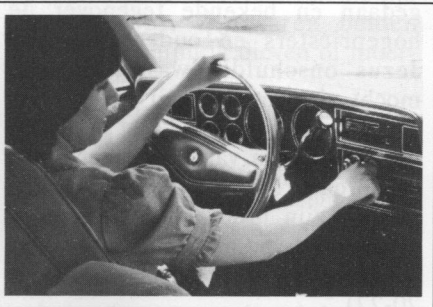
Onze dienaren zouden graag met u spreken over bekering, doop of andere onderwerpen. Er zijn voor u absoluut geen kosten of verplichtingen verbonden aan het vragen van advies van een dienaar.

Als u met een van onze mensen zou willen spreken, aarzel dan niet om te schrijven naar ons kantoor. □

Als u door God geroepen wordt, zult u geloven dat de Bijbel Gods Woord is — Gods handleiding voor de mens — dat ieder woord in de Bijbel waar is.

voelen die u niet eerder kende. Dit is „de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat” (Filipp. 4:7), die Gods Geest u geeft.

U zult Gods ware doctrines gaan begrijpen en beseffen dat zij heel

anders zijn dan u waarschijnlijk is geleerd of u gedurende uw hele leven hebt gehoord. De waarheid over hemel en hel, over de doctrine van de onsterfelijke ziel, over feestdagen zoals Kerstmis en Pasen, over Gods sabbat, zal u verrassen en tot actie doen overgaan.

U zult diep gaan beseffen dat Gods wet ook vandaag van kracht is. Christus zei: „Meent niet, dat Ik gekomen

kennen, en u zult gebroken zijn omdat u zelf hebt gezondigd, uzelf de doodstraf hebt bezorgd en de dood van Jezus Christus noodzakelijk hebt gemaakt om die straf in uw plaats te ondergaan (Rom. 3:23; 6:23; 5:8). U zult gaan inzien hoe slecht deze wereld in werkelijkheid is, en u zult zich ervan willen losmaken — geen deel willen hebben aan haar boosaardige wegen.

Als God u roept, zult u bereid zijn om het moeilijkste te doen wat een mens kan doen — toegeven dat uw denk- en handelwijze verkeerd zijn. Dit is het begin van ware bekering. U zult uw leven willen veranderen — niet langer Satans weg willen volgen, maar willen doen wat God u zegt, wat dat ook is. U zult de kracht krijgen om *nee* te zeggen tegen de verkeerde gewoonten, verlangens en instellingen die altijd de drijfkracht achter uw daden zijn geweest.

Uw hele leven — uw algemene motivatie en gezindheid — zullen eerder gekenmerkt worden door het woord *geven* dan door het woord *nemen*.

De laatste preek van Jezus Christus

Heeft u ooit de preek gelezen die Jezus Christus uitsprak op de dag dat Hij stierf? Geen enkele evangeliëschrijver vermeldt hem helemaal, en hij wordt gemakkelijk over het hoofd gezien. Hier volgt wat Jezus Christus op die dag — vanaf de martelaarspaal — tot de mensheid heeft gezegd.

James P. Lichtenstein

Jezus Christus, de enige Zoon van God, bracht de laatste uren van zijn leven als mens op aarde genageld aan een houten paal door, veracht en verworpen door de mensheid die Hij had geschapen en naar wie Hij was gekomen om te dienen.

De voorgaande avond hadden zijn discipelen Hem verlaten uit angst voor hun leven. Een van hen had Hem verraden en aan de dood overgeleverd. En toen nam Hij, de enige volmaakte persoon die ooit geleefd heeft, de gevolgen van iedere zonde op zich die de mensheid ooit begaan had of ooit zou begaan.

Vanaf een plaats die Golgotha genoemd werd, buiten de stadsmuren van Jeruzalem, sprak Jezus Christus voor de laatste maal voor zijn opstanding uit de dood. Zijn woorden van die voorjaarsdag zijn voor ons in het Nieuwe Testament bewaard gebleven.

Jezus sprak zevenmaal: driemaal tot God en viermaal tot de omstanders. Geen enkele evangeliëschrijver vermeldt alles wat Hij heeft gezegd. Mattheüs en Markus vermelden maar één uitspraak, en Lukas en

Johannes geven er ieder drie.

Samen vormen deze uitspraken van Jezus een krachtige preek vanuit het diepst van de geest en het hart van onze Verlosser gedurende de uren van zijn grootste pijn. Ieder van de uitspraken van Jezus verschaft ons een blik in de gedachten die zijn geest vervulden toen Hij voor ons zijn leven uitgoot.

Jezus Christus deed die dag veel meer dan sterven voor de mensheid — alsof dat niet genoeg was! Hij maakte het goede nieuws bekend van onze hoop op het overwinnen van zonde en dood door zijn offer voor allen. Hij overwon elke hindernis die Satan en misleide mensen voor Hem hadden opgeworpen.

Zijn laatste woorden zijn een bron van bemoediging voor alle gelovigen. Omdat ze over de evangeliën zijn verspreid, kan de betekenis van Jezus' woorden over het hoofd worden gezien. Hier zijn ze in de volgorde waarin ze gezegd werden, opdat u de boodschap van Gods liefde die Jezus Christus gaf op de dag dat Hij stierf kunt overdenken.

„Vader, vergeef het hun”

Jezus sprak eerst tot God. Alleen Lukas vermeldt wat Hij zei. Kort nadat Jezus gekruisigd was, verhief Hij zijn stem en bad: „Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij

doen” (Lukas 23:34).

Binnen gehoorsafstand waren Romeinse soldaten van wie sommigen dobbelden om zijn kleren en Hem bespotten; burgers, door de religieuze leiders opgeruid tot haat en dorstend naar zijn bloed; en nieuwsgierigen die waren gekomen om het schouwspel van zijn dood te zien.

De hogepriesters, schriftgeleerden en ouderlingen bespotten Hem en deden alsof zij in Hem zouden geloven als Hij van de paal zou komen en zichzelf van de dood zou redden (Matth. 27:42). Aan zijn linker- en rechterzijde hingen twee misdadigers die veroordeeld waren om met Hem te sterven en eveneens al zijn woorden konden horen.

Maar niet iedereen die de kruisiging bijwoonde, stond vijandig tegenover Jezus. In de menigte bevonden zich loyale en gelovige vrouwen die Hem gedurende zijn predikambt hadden gevolgd; zij werden verscheurd door smart en wanhoop (Lukas 23:27). Een aantal van zijn discipelen kwam nu naar voren om hun leraar en Heer steun te betuigen. Zijn moeder, Maria, was die dag ook aanwezig om over de Zoon die God haar meer dan 30 jaar eerder door een bijzonder wonder had gegeven te rouwen.

Pilatus had verklaard dat Jezus aan geen enkele misdaad schuldig was en dat Hij de dood niet verdiende (Matth. 27:24). Judas, die Hem verraden had, betreurde wat hij had gedaan en bekende tegenover de hogepriesters en ouderlingen dat Jezus onschuldig was, maar het mocht niet baten — zij hadden hun zinnen op zijn dood gezet (vers 4). Op aandringen van de hogepriesters en de ouderlingen hadden alle mensen bij zijn proces voor Pilatus de dood geëist van de enige schuldeloze mens die ooit heeft geleefd (vers 20-22).

Hoewel Hij aan geen enkele misdaad jegens God of de mens schuldig was, was Jezus gevangengenomen, geslagen en in een schijnproces veroordeeld. Daarna werd Hij voorafgaand aan zijn kruisiging op de wrede en pijnlijke Romeinse manier gegegeld. Aan de paal op Golgotha stegen de gedachten van Jezus uit boven de pijn en de verwerping van de mensen voor wie Hij zijn leven in dienstbaar-

heid had gegeven. In zijn intense gebed tot God vroeg Hij om vergeving voor hen die voor het kwaad dat Hem die dag werd aangedaan verantwoordelijk waren.

Zijn gebed was eenvoudig, direkt en vurig. Hij noemde God „Vader”. Oog in oog met de dood en in folterende pijn voelde Jezus dezelfde nabijheid en eenheid met God die Hij zijn hele leven had gevoeld. Hij wist dat God zijn gebed zou horen en beantwoorden. Dat deed God altijd (Joh. 11:42).

Jezus koesterde geen wrok. Hij vertelde God in gebed waarom Hij om vergeving voor de zonden van zijn moordenaars kon vragen: „Want zij weten niet wat zij doen.”

Terwijl een gewone sterveling volledig beziggehouden zou worden door zijn eigen pijn en ellendige toestand, legde Jezus Christus getuigenis af van de omvang van zijn liefde en van de verbintenis om allen te dienen die door onwetendheid de weg van de zonde en de dood bewandelen.

„Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn”

Daarna sprak Jezus ter bemoediging tot een van de misdadigers die met Hem gekruisigd waren (Lukas 23:43). De Bijbel zegt ons niet of Jezus tot de man aan zijn linkerzijde of tot die aan zijn rechterzijde sprak. Dat is niet belangrijk. Beide misdadigers hadden de doodstraf verdiend die hen volgens de wetten van die tijd opgelegd was. Zij waren beiden hoogstwaarschijnlijk dieven of moordenaars.

Aan het begin van hun gezamenlijke beproeving deden beide misdadigers mee aan de bespottung van Jezus: „Ook die met Hem gekruisigd waren beschimpten Hem” (Markus 15:32). In de loop van de ochtend voltrok zich echter een wonderbaarlijke verandering in een van de misdadigers. Hij ging geloven.

Er wordt ons niets gezegd over enig gesprek tussen de dief en Jezus, behalve deze korte woordenwisseling. Er vond waarschijnlijk geen verdere communicatie tussen hen plaats (Jes. 53:7; 1 Petr. 2:22-23). Wellicht hebben alleen Jezus' voorbeeld en zijn gebed tot God hem zo diep bewogen.

Beide dieven spraken tot Jezus: „Eén der gehangen misdadigers lasterde Hem: Zijt Gij niet de Christus? Red Uzelf en ons!” (Lukas 23:39.) Deze dief kwam niet tot bekering. Hij wilde slechts van zijn pijn verlost worden. Hij bezat geen geloof — geen verlangen tot een persoonlijke verandering.

Jezus gaf hem geen antwoord. De kloof tussen hen kan alleen worden overbrugd wanneer deze misdadiger zijn Verlosser werkelijk leert kennen en zich van zijn zonden bekeert. Dit kan alsnog gebeuren wanneer hij weer tot fysiek leven wordt opgewekt, en zijn ogen worden geopend bij het oordeel van de grote witte troon, na het Millennium (Openb. 20:12).

De andere dief was net zo schuldig aan zonde als de eerste en hij gaf zelf toe dat hij de dood verdiend had (Lukas 23:40-41). Eerder op de dag had ook hij Jezus verworpen en bespot, maar nu bestrafte hij de ander voor diens houding. Er was een verandering in zijn denken ontstaan. Hij keerde zijn gezicht naar Jezus en zei: „Jezus, gedenk mijner, wanneer Gij in uw Koninkrijk komt” (vers 42).

Jezus sprak tot de berouwvolle dief en gaf hem hoop voor de toekomst: „Voorwaar, Ik zeg u, heden zult gij met Mij in het paradijs zijn” (Lukas 23:43).

De twee dieven zijn kenmerkend voor alle mensen die in aanraking komen met Gods waarheid of een vertegenwoordiger van God. De meesten verwerpen Jezus Christus en zijn levenswijze van liefde en geven, net als de eerste dief. Hun gebeden tot God worden niet beantwoord. Maar allen die zich bekeren en zich aan Hem overgeven als hun Heer en Verlosser ontvangen een blijvende hoop voor de toekomst en kracht om het heden onder de ogen te zien.

Jezus was zeker van wat Hij tegen de berouwvolle dief zei. Er was een toekomst na het graf. Eeuwig leven in Gods Koninkrijk ligt in het verschiet voor hen die in Hem willen geloven als Heer en Verlosser en hun leven daarnaar willen inrichten.

„Vrouw, zie, uw zoon”

De derde boodschap van Jezus gaf uiting aan zijn bezorgdheid om het welzijn van zijn moeder. Toen

het onmogelijk leek om nog iemand te helpen, zorgde Jezus toch nog voor zijn moeder, door middel van een andere mens, zijn discipel Johannes.

„Toen dan Jezus zijn moeder zag en de discipel, die Hij liefhad, bij haar staande, zeide Hij tot zijn moeder: Vrouw, zie, uw zoon. Daarna zeide Hij tot de discipel: Zie, uw moeder. En van dat uur af nam de discipel haar bij zich in huis” (Joh. 19:26-27).

Jezus eerde zijn moeder, Maria. Jozef was klaarblijkelijk dood. Jezus gaf de zorg voor zijn moeder aan iemand van wie Hij wist dat hij dit vertrouwen waardig zou zijn.

„Eli, Eli, lama sabachthani”

Daarna wijdde Jezus voor de eerste keer een gedachte aan Zichzelf. Hij riep uit „Eli, Eli, lama sabachthani? Dat is: Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?” (Matth. 27:46; Markus 15:34.) De oorspronkelijke woorden van Jezus, gesproken in het Aramees, worden door zowel Mattheüs als Markus weergegeven.

Deze uitroep van Jezus verschilt van zijn andere uitspraken op die dag. Het is de enige die een vraag inhield. Het lijkt een uiting van twijfel en angst en is velen tot een raadsel geweest. Was Jezus bang? Was Hij door God verlaten toen Hij zijn Vader het meest nodig had?

De uitroep van Jezus was heftig. Hij weerspiegelde zijn innerlijke gevoelens. Wij kunnen gemakkelijk over het hoofd zien dat Jezus net zo volledig mens was als wij. Hoewel God zijn Vader was, was Jezus uit een vrouw geboren en zoals elke mens onderhevig aan alle gevoelens van lichaam en geest.

Deze woorden werden om ongeveer 3 uur 's middags gesproken, nadat het land drie uur lang in een bovennatuurlijke duisternis was gehuld (Matth. 27:45). Toen Jezus aan het hout hing was Hij alleen, zonder de nabijheid van God, en droeg in zijn lichaam onze zonden. Hij nam onze plaats in om de pijn en de foltering te ervaren van een volledig afgescheiden zijn van God, wat het resultaat is van zonde (Jes. 59:1-2).

Deze uren in de duisternis, zonder de troost van Gods aanwezigheid,

vormden ongetwijfeld het moeilijkste deel van Jezus' beproeving. God was tot dan toe altijd bij Hem geweest. Maar nu zonderde de Vader zich van zijn Zoon af en liet Hem alleen voor de zonden lijden.

Zonder God maakte Jezus een ontzettend gevoel van eenzaamheid door. Toch was zijn uitroep niet zonder geloof: Hij bleef de Vader aanspreken als „mijn God”.

Alleen gelaten door zijn Vader vervulde Jezus de profetie van Jesaja: „Nochtans, onze ziekten heeft hij op zich genomen, en onze smarten gedragen; wij echter hielden hem voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukte” (Jes. 53:4). Jesaja vertelt verder wat Christus voor ons doormaakte: „Wij allen dwaalden als schapen, wij wendden ons ieder naar zijn eigen weg, maar de Here heeft ons aller ongerechtigheid op hem doen neerkomen” (vers 6).

Al snel zou Christus in staat zijn om de zoetheit te proeven van de eeuwige overwinning over zonde en dood. Zijn laatste drie uitspraken volgden elkaar snel op.

„Mij dorst!”

Deze woorden hebben sommigen misschien verbaasd. De dood naderde voor Jezus en iedereen wist het. Jezus realiseerde zich beslist dat het tijdstip van het offer nabij was.

Hij had de hitte, de pijn, de verwerping, de eenzaamheid en alle verleidingen waarmee Satan Hem die dag omringd had, weerstaan. Hij overwon het allemaal. Hij had in stilte kunnen lijden, maar dat deed Hij niet. Hij deed het onverwachte. Hij vroeg om menselijke hulp. „Hierna zeide Jezus, daar Hij wist, dat alles reeds volbracht was, opdat de Schrift vervuld zou worden: Mij dorst!” (Joh. 19:28.)

Er is waarschijnlijk niets dat een van ons zou vragen aan een massa mensen die ons stond aan te gapen en wachtte tot wij stierven, of aan soldaten die ons pijn toebrachten en bespotten. Jezus vroeg om iets te drinken. Hij had nog wel een tijdje zonder water kunnen lijden, maar Hij vroeg erom. Zijn verzoek evenals wat Hem te drinken werd gegeven, azijn, waren duizend jaar eerder door David geprofeteerd (Ps. 69:22).

De houding van Jezus terwijl Hij leed maakte die dag diepe indruk op vele mensen, ook op de door de strijd geharde soldaten die gewend waren aan de wreedheden van een oorlog. De Bijbel vertelt ons: „En terstond liep een van hen toe en nam een spons, drenkte die met zure wijn, stak ze op een riet en gaf Hem te drinken” (Matth. 27:48; Joh. 19:29).

Een van de soldaten voldeed onmiddellijk aan het verzoek van Jezus. Hij werd bewogen door de man die hij eerst bespot en belachelijk gemaakt had. Uiteindelijk haastte hij zich om Hem te dienen.

De soldaat geloofde misschien niet in Jezus als de Zoon van God, maar hij had het vermoeden gekregen dat Jezus meer dan een gewoon mens was. Hij zei: „Stil, laat ons zien, of Elia komt om Hem eraf te nemen” (Markus 15:36).

„Het is volbracht!”

Jezus Christus had nu zijn Werk op aarde, als sterfelijke mens, voltooid. Zijn zesde boodschap is een uiting van triomf: „Toen Jezus dan de zure wijn genomen had, zeide Hij: Het is volbracht! En Hij boog het hoofd en gaf de geest” (Joh. 19:30). Hij had alles gedaan. Hij verklaarde voor God en de engelen en ten gehore van allen die daar op die dag aanwezig waren dat Hij zijn Werk en zijn opdracht had vervuld.

Zijn nederigheid klinkt duidelijk in zijn woorden door. Hij had geen ijdelheid, geen trots, geen houding van „Ik heb jullie eens even wat laten zien”. Jezus zei zelfs niet: „Ik heb het gedaan.” Hij eiste de eer niet voor zichzelf op. Hij deed geen beroep op medelijden. Zijn boodschap luidde niet: „Ik ga nu sterven.”

Tot aan het einde van zijn leven was Jezus' denken volkomen gericht op het Werk dat God Hem had opgedragen. Voor allen die daar aanwezig waren, verklaarde Hij: „Het is volbracht.”

Jezus' laatste woorden

Mattheüs zegt ons: „Jezus riep wederom met luider stem en gaf de geest” (Matth. 27:50; zie ook Markus 15:37).

Alleen Lukas vermeldt Jezus' eerste en laatste gebeden tot God: „En Jezus riep met luider stem: Vader, in

uw handen beveel Ik mijn geest. En toen Hij dat gezegd had, gaf Hij de geest” (Lukas 23:46). Net als in zijn eerste gebed, noemde Jezus God in dit laatste gebed „Vader”.

Jezus Christus had zijn leven gewijd aan het dienen van God. God is liefde, en Jezus' predikambt toont ons wat ware liefde is. Hij gaf Zichzelf volkomen voor de mensheid.

Hij vertrouwde zijn Vader volkomen. Hij kende geen twijfel. Jezus heeft niets door eigen menselijke kracht tot stand gebracht. Hij heeft dit zelf gezegd (Joh. 5:30; 14:10). Zijn kracht kwam van de Vader in de hemel. Zijn laatste boodschap aan de mens voor zijn opstanding was een bevestiging van de grootheid en de heerlijkheid van God.

Gods Werk wordt nog steeds gedaan

De preek van Jezus Christus op die dag was door woord en voorbeeld de meest doeltreffende.

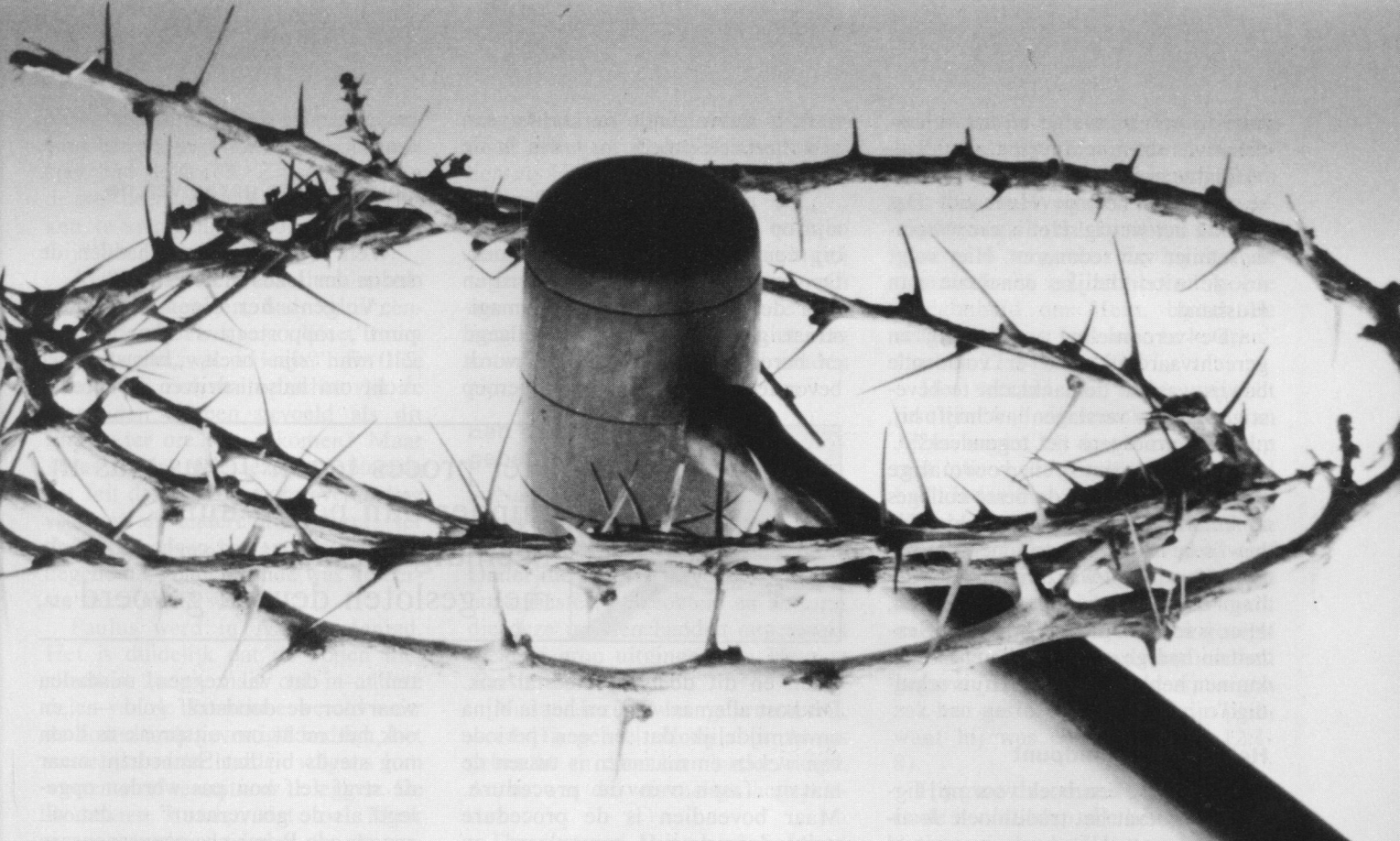
Het resultaat van Jezus' predikambt werd onmiddellijk, zelfs nog voor zijn dood, zichtbaar in de verandering bij een berouwvolle dief, die de eerste van velen werd die Jezus Christus als Heer erkende en om zijn genade vroeg. Jezus gaf de dief hoop.

Na Jezus' dood vervulde een officier van het Romeinse leger Jezus' profetie van Johannes 8:28 en beleed: „Waarlijk, deze mens was een Zoon Gods” (Markus 15:39).

Het Werk van Jezus Christus wordt nog steeds gedaan. Op het Pascha van meer dan 1900 jaar geleden voltooide Jezus zijn eigen fysieke aandeel in dit Werk. Maar het Werk leeft voort in zijn Kerk, in hen die uitzien naar zijn ophanden zijnde terugkomst als Koning der koningen en Heer der heren om met gezag en grote kracht te regeren.

Dan zullen allen die Hem loyaal en in geloof hebben gediend, door de opstanding van de doden de eeuwige erfenis ontvangen die Hij mogelijk gemaakt heeft. Zij zullen worden geboren als letterlijke, uit geest bestaande leden, met Hem, van het Gezin van God.

Dit is de wonderbaarlijke boodschap van goed nieuws die Jezus Christus aan de mens gaf op de dag dat Hij voor allen stierf. □

Twaalf redenen waarom het proces tegen Jezus onwettig was

In vele van de gerechtshoven van vandaag zou Jezus schuldig worden bevonden. Lees hier waarom.

Herman L. Hoeh

Er bestond geen juridisch precedent voor het proces tegen Jezus. Door de rechtbanken van zijn tijd werd Hij door middel van bedrog veroordeeld. Hoewel zijn rechter Hem onschuldig had bevonden, werd Hij door kruisiging terechtgesteld.

Waarom?

Het is tijd dat wij begrijpen wat er achter de kruisiging van Jezus steekt en dat wij de 12 belangrijkste redenen leren kennen waarom de arrestatie, het proces en de veroordeling van Jezus onwettig

waren.

Tegenwoordig proberen de atheïsten en agnostici te bewijzen dat Jezus in overeenstemming met de wet werd gekruisigd. Hier volgt een aantal verbazingwekkende verklaringen uit een boek met de titel *The Prosecution of Jesus* („De vervolging van Jezus”) door Richard Wellington Husband.

Over het proces tegen Jezus zegt hij op p. 281: „De arrestatie was wettig . . . Het verhoor door het Sanhedrin was wettig . . . Het verloop van het proces voor de Romeinse rechtbank was wettig . . . De veroordeling was wettig en gerechtvaardigd.”

De auteur, een advocaat, was ongetwijfeld opricht deze overtuiging toe-

gedaan. Hij doceerde klassieke talen op het Dartmouth College. Hier volgt hoe Husband zijn overtuiging rechtvaardigt:

„De arrestatie” van Jezus „was wettig, want deze werd uitgevoerd door de gemachtigde beambten, die handelden volgens de instructies van het Sanhedrin. Er was niets onwettigs aan de omstandigheden waaronder de arrestatie werd uitgevoerd. Het verhoor door het Sanhedrin was wettig, omdat het slechts een voorlopig verhoor was en geen formeel proces. Het verloop van het proces voor de Romeinse rechtbank was wettig, want het stemde overeen met de procedure die volgens de bronnen door de gouverneur van een provincie

Foto Hal Finch

moest worden gevolgd bij het behandelen van criminele rechtszaken.”

Pilatus gedroeg zich zoals de andere rechters, betoogt Husband. Dat maakte het wettig! Het is een vreemde manier van redeneren. Hier volgt nu de uiteindelijke conclusie van Husband.

„De veroordeling was wettig en gerechtvaardigd mits er voldoende bewijs was om de aanklacht te bevestigen, en de verslagen”, schrijft hij, „bewijzen nergens het tegendeel.”

Hier beweert een voormalige docent van een van de beste colleges in Amerika dat de Bijbel onvoldoende bewijs bevat om aan te tonen dat het gerechtvaardigd was om de veroordeling van Jezus nietig te verklaren. Hier is iemand die, als hij in het Sanhedrin had gezeten, in alle ernst zou kunnen hebben gezegd: „Hij is schuldig.”

Het Joodse standpunt

Ik heb nog een boek voor mij liggen. Het bevat het traditionele Joodse standpunt. Het boek is getiteld *The Trial of Jesus of Nazareth* („Het proces tegen Jezus van Nazareth”). Het is geschreven door Max Radin. Hij doceerde rechten aan de universiteit van Californië. Ik citeer het volgende van p. 229: „Als hij [Jezus] slechts een tiende had gezegd van de dingen waarvan hij werd beschuldigd, zou dat al genoeg zijn geweest om een aanklacht in te dienen.”

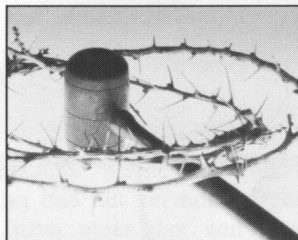
Van p. 109 van hetzelfde boek citeer ik het volgende over het proces tegen Jezus. Radin zegt dat „niet duidelijk wordt verklaard hoe degenen die verslag uitbrachten van het proces er iets over te weten kwamen”. Radin is geleerd dat Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes geen van allen konden beschikken over persoonlijke getuigenissen, omdat het proces binnenskamers, in geheime zitting, werd gevoerd.

Hij zegt natuurlijk niets over de mogelijkheid dat Jezus, die veroordeeld werd — Degene die alles had gehoord, die de beklagde was — opstond uit de dood en de discipelen vertelde wat er had plaatsgevonden, zodat zij er verslag van konden uitbrengen aan ons, opdat wij alles zouden weten.

Maar laten wij verder gaan met de zienswijze van Max Radin. Op p. 231

treft u de volgende verklaring aan over hoe een proces in Judea in de tijd van Jezus verliep.

„De meeste mensen onder ons zijn op de hoogte van de procedure bij een strafrechtelijk onderzoek. De verdachte wordt gearresteerd en voor de daartoe aangewezen magistraat geleid, officieel aangeklaagd en berecht. Als hij schuldig wordt bevonden, kan hij in hoger beroep

Het proces tegen Jezus was in minder dan negen uur . . . beëindigd. En het werd geheel met gesloten deuren gevoerd . . .

gaan, en dit doet hij meestal ook. Dit kost allemaal tijd, en het is bijna onvermijdelijk dat er een periode van weken en maanden is tussen de laatste fasen van de procedure. Maar bovendien is de procedure strikt door de wet gereguleerd, en elke ernstige afwijking is niet slechts een onregelmatigheid, maar zal waarschijnlijk tot gevolg hebben dat de straf niet wordt opgelegd.”

Merk op dat de meeste rechtszaken waarvoor een strafrechtelijke procedure geldt weken, zo niet maanden duren. Het proces tegen Jezus was in minder dan negen uur na zijn arrestatie beëindigd. En het werd geheel met gesloten deuren gevoerd, zodat er geen getuigen zouden zijn die vóór Hem konden pleiten. Hoe brengt Radin dit nu in overeenstemming met zijn visie?

Op p. 241 redeneert hij: „De versie van Markus kan zelfs volgens zijn eigen verklaring niet meer dan een gissing zijn. In plaats van een gehaaste nachtelijke zitting, een streng en kort verhoor en een veronachtzaming van gevestigde regels voor de bewijsvoering en de procedure, kan het proces in formeel opzicht heel goed correct zijn verlopen en de uitspraak zelfs in de ogen van een oprechte rechter rechtvaardig maar streng zijn.”

Radin veronderstelt dat Markus er maar naar raadde. Hij neemt aan dat het heel anders kan zijn gegaan. Toch zijn de enige bestaande getuigenissen over het proces uit de Bijbel afkomstig. Er is geen enkel ander verslag

om een ander standpunt te rechtvaardigen.

Het beperkte gezag van de Joden

Welk wettelijk gezag hadden de Joden om Jezus te berechten?

„Volgens het algemene standpunt”, rapporteert Husband op p. 210 van zijn boek, „berustte het recht om halsmisdrijven te berech-

ten” — dat wil zeggen, misdaden waarvoor de doodstraf gold — „en ook het recht om uitspraak te doen nog steeds bij het Sanhedrin, maar de straf zelf kon pas worden opgelegd als de gouverneur” — dat wil zeggen, de Romeinse gouverneur, in dit geval Pilatus — „zijn toestemming gegeven had.”

Dit standpunt is echter niet helemaal juist. De Joden hadden niet alleen de macht om bepaalde misdaden te berechten, zij hadden ook de macht om de doodstraf te voltrekken, behalve in gevallen van verraad of opstand tegen Rome of het Romeinse gezag.

De veronderstelling dat de tegenstanders van Jezus niet de macht hadden om iemand te executeren, is ten onrechte gebaseerd op Johannes 18:31-32. Hier werd door de Joden gezegd: „Het is ons niet geoorloofd iemand ter dood te brengen.” Door deze zin uit haar kontekst te lichten heeft men aangenomen dat het Joodse volk geen wettelijke bevoegdheid had om iemand ter dood te brengen. Maar dit is niet het geval.

Zijn wij vergeten hoe Stefanus gestorven is? Zijn vijanden zeiden: „Hij lastert”, en zij stenigden hem. De Romeinen keurden dit niet af. Toen Jezus met Pinksteren voor het eerst in Nazareth predikte, wilden de Joden Hem stenigen. Als dit onwettig was geweest, zouden zij het niet hebben geprobeerd. De Romeinen zouden hen hebben gestraft.

De oudsten van het volk brachten eens een vrouw voor Jezus die overspel had gepleegd. Zij zeiden: „In de wet heeft Mozes ons bevolen zulken te stenigen; Gij dan, wat zegt Gij?”

Als zij niet het recht hadden om iemand te stenigen, had Jezus eenvoudig kunnen zeggen: „Weet u niet onder welke wet u leeft?” En hoe zouden zij zich ten opzichte van de Romeinen hebben gevoeld als dit Pilatus ter ore was gekomen? Maar Jezus zei dat niet. Jezus accepteerde het feit dat het recht om overspelige vrouwen en andere misdadigers ter dood te brengen bestond. Hij zei dat degene die zonder zonde was de eerste steen moest werpen.

Paulus werd in Azië gestenigd. Het is duidelijk dat de Joden niet alleen in Judea, maar ook in andere delen van de Romeinse wereld waar de Joden zich gevestigd hadden, het wettelijke recht hadden volgens hun wetten straf ten uitvoer te leggen. De Romeinen stonden dat toe. Maar waarom legden de Joden dan de verklaring af die wij zien opgetekend in Johannes 18:31-32?

Hier is het antwoord: „Van het begin af aan had de Romeinse gouverneur de rechtsbevoegdheid over alle zaken die in verband stonden met de nationale veiligheid of de majesteit van het Keizerrijk. Het was dan ook nooit zo dat de Romeinse gouverneur niet tussenbeide kon komen wanneer er iemand van verraad werd beschuldigd of als er een opstandige beweging ontstond. De zaak tegen Jezus valt hier in het bijzonder onder, want de aanklacht tegen Hem [verraad] kon onder geen enkele omstandigheid voor een andere rechtbank dan die van de gouverneur worden berecht.”

Alleen wanneer het ging om verraad, burgerlijke ongehoorzaamheid, opruiing of aanvallen tegen de majesteit, dat wil zeggen, tegen Caesar, moesten de gouverneurs of vertegenwoordigers van de Romeinse overheid tussenbeide komen. Alle andere lokale wetgeving werd uitgevoerd door het volk en de gevestigde rechtbanken van de overwonnen volken, van de provincies of van de bondgenoten van Rome.

De tegenstanders van Jezus beschuldigden Hem van godslastering.

Maar zij wilden Hem niet ter dood brengen. Daarom beschuldigden zij Hem voor de Romeinen van verraad.

Wat de religieuze leiders te doen stond, was om beschuldigingen tegen Jezus naar voren te brengen om de zaak aan Pilatus voor te kunnen leggen, zodat zij zelf niet verantwoordelijk voor zijn dood zouden zijn.

Een overzicht van de gebeurtenissen

Na zijn laatste paschamaaltijd ging Jezus naar buiten om te bidden. Toen kwam Judas met een groep mensen. Onder die mensen bevonden zich de hogepriester, de rechters en de jury, die deze mensen hadden opgestookt toen zij erop uitgingen om Hem te arresteren.

Nadat Jezus was gearresteerd, werd Hij geheel alleen voor Annas gebracht en door hem ondervraagd. Annas was de voormalige hogepriester.

Daarna werd Hij voor Kajafas en het Sanhedrin geleid, 's nachts voor zonsopgang, waar Hij informeel werd veroordeeld. Na zonsopgang sprak het Sanhedrin snel een formele veroordeling uit om zijn eerdere handelingen te legaliseren.

Vervolgens bracht men Hem op grond van andere beschuldigingen naar Pilatus. Pilatus wilde met de hele zaak niets te maken hebben. Toen Pilatus ontdekte dat Jezus uit Galilea afkomstig was, stuurde hij Hem naar Herodes. Herodes ondervroeg Jezus, maar Hij zweeg, zodat Herodes besloot Hem naar Pilatus terug te sturen. Toen Jezus voor de tweede maal voor Pilatus, de Romeinse gouverneur, was geleid, sprak deze, onder druk, en tegen zijn eigen wil, de veroordeling uit.

Dit zijn de zes stappen die Jezus doormaakte van na middernacht tot bijna 9 uur. En om 9 uur werd Hij gekruisigd. Om 3 uur die middag werd zijn zijde met een speer doorboord en stierf Hij (Matth. 27:50). Kort voor zonsopgang werd Hij naar het graf gedragen. Zo snel slaagde de wereld erin de Verlosser kwijt te raken!

Het verraad van Judas

„En de satan voer in Judas, genaamd Iskariot, die tot het getal

der twaalf behoorde. En hij ging heen en besprak met de overpriesters en hoofdlieden, hoe hij Hem aan hen zou overleveren. En zij verblijdden zich en kwamen overeen hem geld te geven. En hij stemde daarmee in en zocht een goede gelegenheid om Hem, buiten de schare om, aan hen over te leveren” (Lukas 22:3-6).

Het verraad van Judas was het resultaat van de terechtwijzing van Jezus, omdat hij de vrouw die Hem met olie had gezalfd veroordeeld had. Judas had gezegd tegen Jezus: „Waarom gaf gij dat niet aan de armen?” Judas wilde het geld zelf hebben. Hij zou met de olie zijn weggegaan, deze hebben verkocht en vervolgens zou hij hebben gezegd dat hij het geld aan de armen had gegeven terwijl hij het in zijn eigen zak had gestoken. Dat was zijn plan, want hij was een dief (Joh. 12:1-8).

Hij ging dus naar de overpriesters en de hoofdlieden, die hem steekpenningen gaven om Jezus over te leveren, als de menigte die naar Jezus luisterde niet aanwezig was. De gedachte was om Jezus heimelijk te arresteren, zodat de mensen, in het bijzonder de Galileeërs, het pas zouden horen als alles voorbij was. Het plan was om Jezus 's nachts te arresteren, Hem diezelfde nacht te berechten, Hem net na zonsopgang te veroordelen om het legaal te doen lijken, Hem naar Pilatus te brengen, een menigte op te stoken om Pilatus zover te krijgen dat hij Hem zou veroordelen en Hem zo mogelijk 's ochtends nog te laten kruisigen voordat zijn volgelingen op de been zouden zijn.

Uit welke mensen bestond de benede die Jezus arresteerde? Het antwoord op deze vraag brengt ons tot de eerste fout in de veroordeling van Jezus.

Wij zullen nu punt voor punt de twaalf belangrijkste redenen bekijken waarom de arrestatie, het proces en de veroordeling van Jezus onwettig waren.

De eerste reden

In principe kan iedere rechtszaak als onwettig worden beschouwd als er een vooroordeel tegen de beklagde bestaat — als hem geen kans wordt

(Zie verder pagina 21)

VIJF MANIEREN OM UW PARTNER LIEF TE HEBBEN

Deel Twee

*God heeft de liefdesbeker van uw huwelijk
bestemd boordevol en overlopend van vreugde te
zijn. Hier volgt hoe dat kan worden bereikt.*

Earl H. Williams

Hoe vreugdevol is uw huwelijk?

Lijdt u een doods bestaan terwijl u zou kunnen genieten van de vele aangename dingen die God in het huwelijk mogelijk maakt?

In het eerste deel werd u gevraagd om het 'LQ' (liefdesquotiënt) van uw huwelijk te bepalen. Wij hebben twee manieren behandeld om uw partner lief te hebben: *agape* en de liefde van het elkaar toebehoren, die samen het verbintenis-aspect van het huwelijk vormen.

Als u deze twee vormen van liefde loyaal en nauwgezet aan uw partner geschonken hebt, is uw LQ met twee punten gestegen.

Er zijn nog drie andere manieren om uw partner lief te hebben en uw LQ te verhogen. Dit aspect van het huwelijk kan men het vreugde-aspect noemen. Laten wij nu deze drie manieren nader bekijken.

Geliefden zijn teder voor elkaar

Het griekse woord *phileo* beschrijft de liefde van het elkaar dierbaar zijn, van het elkaar met tederheid behandelen. Dit woord wordt in het Nieuwe Testament gebruikt om broederlijke liefde, diepe genegen-

heid, toewijding en zachte, hartelijke liefde te beschrijven. Het vormt de derde manier om uw partner lief te hebben.

De apostel Paulus gaf duidelijk een beschrijving van *phileo* toen hij schreef: „Weest in broederlijke elkaander genegen, in eerbetoen elkaander ten voorbeeld” (Rom. 12:10).

Tederheid is het woord dat wij zullen gebruiken om *phileo* te omschrijven. Met tederheid behandelen betekent hoog waarderen, hoge achting hebben voor.

In fysiek opzicht behoort uw partner de meest waardevolle persoon in uw leven te zijn en in geestelijk opzicht de meest waardevolle na God. Dingen van waarde worden door ons met grote zorgvuldigheid, tederheid en liefde behandeld. Als wij dit met levenloze dingen doen, zouden wij dan niet onze partner met grotere tederheid en liefde moeten behandelen?

Zoals met elke vorm van liefde het geval is, kunt u *phileo* niet nemen. U kunt liefde alleen geven. U kunt uw partner met zorgzame tederheid behandelen. Hier volgt hoe.

Tederheid is delen. In Romeinen 12:10 beschreef Paulus de liefde van tederheid als broederlijke liefde.

Broeders delen. In de bijbelse tijd noemde getrouwde mensen elkaar liefdevol „zuster” of „broeder” (Hoogl. 4:10; 8:1).

Hoeveel deelt u met uw partner? Deelt u meer met vrienden dan met uw eigen man of vrouw? U behoort uw hele leven op een vreugdevolle wijze te delen.

Delen is samen dingen doen. Vraag uw partner om samen een hobby te doen. U kunt samen postzegels verzamelen, oude meubels opknappen, sporten of vele andere plezierige bezigheden. Het belangrijkste is dat u plezier hebt terwijl u samen iets doet.

Delen is communiceren met uw partner. Vrouwen klagen vaak: „Mijn man praat nooit met mij!”, terwijl de mannen verzuchten: „Zij doet niets anders dan zeuren!” Zulke uitspraken wijzen erop dat geen van beide partners doeltreffend communiceert.

Een doeltreffende communicatie begint niet met luisteren of praten. Verbaast u dat? Misschien dacht u dat het niets anders was dan luisteren en praten. Werkelijke communicatie begint net als werkelijke liefde met geven, met liefdevolle zorgzaamheid.

U moet proberen te begrijpen (dit is de houding van *geven*) in plaats van

begrepen te worden (de houding van *nemen*). De nadruk behoort op uw geven te liggen. Streef ernaar te begrijpen wat uw partner wil delen in plaats van uw partner zover te „krijgen” dat deze u begrijpt. Deze houding ten opzichte van communicatie zal vele nieuwe mogelijkheden bieden om te delen.

Tederheid betekent ook aanraken. Hoe vaak raakt u uw partner aan op een dag? Alleen als u naar bed gaat?

Als dat het geval is, mist u een grote hoeveelheid vreugde in uw huwelijk. Voor het huwelijk raken partners elkaar vaak te veel aan, maar na het huwelijk lijkt het wel of zij handboeien omhebben. Geliefden houden ervan om elkaar aan te raken. Het brengt de boodschap over: „Ik houd van je.” Het zegt uw partner: „Jij bent belangrijk voor mij. Ik heb je lief.” Als u elkaar niet aanraakt duidt dit precies op het tegendeel.

Strek uw hand uit en streef uw partner. Verweef het aanraken met uw dagelijkse leven. Omhels uw partner 's ochtends. Ga dicht bij elkaar zitten. Houd liefdevol elkaars hand vast. Denk aan momenten waarop u uw partner kunt aanraken; en raak hem/haar dan ook aan, tot genoegen van uw partner.

Alles wat koning Midas aanraakte, veranderde in goud, maar de liefdevolle aanraking verandert alles in liefde. Door uw partner te strelen geeft u *phileo*, de liefde van tederheid.

Geliefden zijn romantisch

Eros is het woord dat in de Griekse literatuur gebruikt wordt als omschrijving van romantische liefde. Het is de liefde waarover geschreven wordt in balladen en gedichten. *Eros* is de liefde die uw huwelijk glans kan geven en het van de vervelende, zwart-witte stilte kan overbrengen naar de driedimensionale grootbeeldspanning in technicolor en met het best denkbare geluid. Dit is dus het vierde hoofdgebied waarop u uw partner kunt liefhebben.

U denkt misschien dat romantiek alleen in Hollywood geproduceerd wordt — God zal zeker niet willen dat wij ons met dat sentimentele gedoe inlaten. Maar hier is nieuws voor u — goed nieuws voor uw huwe-

lijk. *Eros* — romantiek — bestaat werkelijk.

Op inspiratie van God is een heel boek van de Bijbel, het Hooglied, aan de juiste soort van romantische liefde in het huwelijk gewijd.

De Bijbel geeft ook een beschrijving van de liefde van Jakob voor Rachel: „Derhalve diende Jakob zeven jaren om Rachel, en die waren in zijn ogen als enkele dagen, omdat hij haar liefhad” (Gen. 29:20). Alleen romantische liefde zou zeven jaar slechts enkele dagen kunnen doen lijken. Jakob was in vervoering — in de zevende hemel. Hij was onder de invloed van *eros*.

Romantische liefde bestaat wel degelijk, onthoud uw partner deze liefde niet.

Vrouwen hebben over het algemeen weinig moeite om *eros* te begrijpen. Vaak hunkeren zij naar romantiek. Maar mannen zijn geneigd om aan de romantiek voorbij te gaan en vervullen de behoeften van hun vrouw niet. Vrouwen verlangen naar romantiek. Romantiek behoort aan seksuele liefde vooraf te gaan.

Het is de wens van God dat u uw partner het plezier van romantische liefde geeft. Bent u een ruziemaker of een minnaar? Als u tot nu toe geen romantische liefde heeft gegeven, heeft u waarschijnlijk veel onenigheid. Het is nu tijd om een minnaar te zijn.

Er zijn drie sleutels tot de ontwikkeling van romantische liefde: sfeer, fantasie en overgave.

De sfeer voor romantische liefde

De sfeer waarin romantiek wordt gegeven is belangrijk. *Eros* is emotioneel en gevoelig en heeft een warme sfeer nodig om te kunnen floreren.

Neem een warme, positieve houding aan ten opzichte van uw partner. Vraag God om u te helpen alle negatieve gevoelens die u in het verleden misschien gehad hebt, te verwijderen (Ef. 4:31-32). U maakt een nieuw begin in uw relatie. Als u vriendelijkheid geeft, zal dit er veel toe bijdragen om een warme sfeer te scheppen voor romantiek.

Uiterlijk, de verzorging van een minnaar, is een belangrijk onderdeel van de romantische sfeer. Omdat *eros* gevoelig is voor uiterlijk en geur, kan

uw verzorging of het gebrek daaraan alle verschil uitmaken voor uw partner.

Wees schoon. Als u dicht bij uw partner wil komen, moet u zorgen dat u netjes verzorgd bent. Vrouwen, zorg dat uw haar netjes en leuk zit. Mannen, scheer u behoorlijk. Het is moeilijk een wang tegen een cactus te leggen. Zorg voor de persoonlijke hygiëne en gebruik ook een beetje eau de cologne of parfum voor het pikante accent.

Ga netjes gekleed, ook thuis. Vrouwen, kleeft u zo aantrekkelijk mogelijk voor uw man. Mannen, kleeft u zo dat uw vrouw er genoeg aan beleeft. Zoek uit waar uw partner u graag in ziet en probeer dan om het hem of haar naar de zin te maken.

De „blik van liefde” produceert een romantische sfeer. Salomo sprak over de kracht van romantisch oogcontact toen hij schreef: „Gij hebt mij betoverd . . . met één blik van uw ogen” (Hoogl. 4:9).

Mensen die van elkaar houden, kijken elkaar vaak aan. Er wordt wel gezegd: „Het oog is de spiegel der ziel.” Het is eveneens waar dat het oog de spiegel der liefde is. Schep een romantische sfeer tussen uw partner en uzelf door middel van oogcontact. Kijk uw partner liefdevol aan als u spreekt. Zoek in gezelschap af en toe de blik van uw partner en glimlach of knipoog. U zendt zo de boodschap „Ik houd van je” van uw ogen naar het hart van uw partner.

Niets is zo goed voor een romantische sfeer als het geven van genegenheid. Onze generatie is beroofd van haar natuurlijke liefde (2 Tim. 3:3). Wij hebben ons een kille en gereserveerde houding eigen gemaakt, ook binnen ons huwelijk. Haal uw huwelijk uit de ijstijd door uw partner warme genegenheid te geven.

Kussen is altijd een symbool van genegenheid en warmte geweest. U zou als vaste gewoonte uw partner met een kus moeten begroeten.

Een ochtendkus is een plezierige manier om de dag te beginnen. Gedurende de dag is kussen een uitstekende manier om de genegenheid van uw partner te onderhouden.

De bruid van Salomo verlangde naar zijn kussen: „Hij kusste mij met de kussen van zijn mond! Want koste-

lijker dan wijn is uw liefde" (Hoogl. 1:2). Zoals wijn het hart vrolijk maakt, zo ook de zoenen van romantische liefde.

Kleine dingen betekenen veel. Op geen enkel ander gebied van het huwelijk als de romantiek kan zo weinig zo veel betekenen. Doet u die kleine dingen niet meer? Dan is het nu de tijd om er weer mee te beginnen.

Gebruik uw fantasie

Romantiek is geestelijk! Uw fantasie kan een belangrijk werktuig zijn om romantischer te worden ten opzichte van uw partner. Salomo heeft gezegd dat door ons denken wordt bepaald wie wij zijn (Spr. 23:7). Als u romantische gedachten hebt, zult u romantisch zijn.

Jezus Christus sprak over de zondige gevolgen voor uw geest als u iemand begeert die niet uw partner is (Matth. 5:28). Maar heeft u ooit nagedacht over de andere kant van deze tekst? Elke goede en elke slechte zaak heeft haar keerzijde.

Het is duidelijk verkeerd de partner van iemand anders te begeren, maar het is goed om naar uw eigen partner te verlangen. God zei tegen Eva dat haar „verlangen” uit moest gaan naar haar man, en hetzelfde gold voor Adam (Gen. 3:16).

Salomo leert ons om ons denken als volgt te gebruiken: „Drink water uit uw eigen regenbak en welwater uit uw eigen bornput . . . een liefelijke hinde, een bekoorlijke ree; laat haar boezem u te allen tijde vreugdedronken maken, wees bestendig verrukt over haar liefkozingen” (Spr. 5:15, 19).

Laat uw partner nooit uit uw gedachten zijn, zelfs als u niet bij elkaar bent. Gebruik uw hart en uw fantasie om positieve, aangename gedachten over uw partner te hebben (Filipp. 4:8).

Denk aan de aantrekkelijke eigenschappen van uw partner. Hoor zijn of haar warme en geruststellende stem. Verlies de innerlijke en uiterlijke schoonheid van uw partner niet uit het oog.

In Spreuken 29:18 staat: „Indien openbaring ontbreekt, verwildert het volk.” Wij kunnen ook zeggen dat waar geen visie is, romantiek ontbreekt.

Verplaats uzelf in de toekomst door middel van uw fantasie. Denk eraan hoe u met uw partner romantiek zult beleven als u weer bij elkaar bent. Stel u warme en opwindende romantische situaties voor waarin u aan uw partner liefde geeft.

Als u uw verstand en fantasie gebruikt, zullen uw gedachten uw gevoelens en daden van romantische liefde versterken.

Geef u over

Overgave is nog een sleutel tot het opbouwen van romantische liefde. U moet u overgeven en deze soort liefde aan uw partner schenken.

Wij hebben gezien dat *eros* — romantische liefde — werkelijk bestaat en de noodzaak deze liefde in uw huwelijk te doen herleven is duidelijk gemaakt. Wij zijn nu toegeerust met de principes en toepassingen van romantische liefde. Het is aan ons deze soort van liefde in praktijk te brengen.

Breng de geest van *eros* geen schade toe. Onthoud uw partner de romantische liefde niet die hij/zij zo bitter hard nodig heeft.

Voeg nog een punt aan uw LQ toe. Geef u over en laat de liefde vrijuit stromen!

Geliefden zijn geliefden

De vijfde manier om uw partner lief te hebben is met seksuele liefde.

God wilde dat deze liefde vreugdevol zou zijn. U en uw partner bezitten het vermogen om dat hoge peil van seksuele vreugde te bereiken. Ook als uw seksuele leven tot nu toe onbevredigend is geweest, kunt u hierin positief verandering brengen.

De manier om uw seksuele leven te verbeteren is om de andere vier vormen van liefde toe te passen en te geven. De seksuele liefde wordt als laatste in deze serie punten genoemd omdat het welslagen ervan afhankelijk is van de andere gebieden. Als u uw seksuele leven wil verbeteren, verbeter dan eerst de rest van uw huwelijk.

De preutse, Victoriaanse opvatting dat sex een noodzakelijk kwaad is, is verkeerd. De nieuwe, moderne moraal is ook verkeerd. Om uw partner op de juiste wijze seksuele liefde te geven, heeft u Gods positieve instel-

ling ten opzichte van sex nodig.

God heeft sex geschapen, en Hij zegt dat het binnen het huwelijk goed is (Gen. 1:27-28, 31).

God inspireerde Paulus te schrijven: „Het huwelijk zij in ere bij allen en het bed onbezoedeld, want hoerders en echtbrekers zal God oordelen” (Hebr. 13:4).

Voor „bed” gebruikte Paulus het Griekse woord *koite*, dat letterlijk gemeenschap of coïtus betekent. De vertalers van de Bijbel geneerden zich ervoor om het woord *coïtus* te gebruiken, dus werd het in plaats daarvan *bed*.

Maar God schaamt zich niet voor deze prachtige liefdesdaad. En ook Adam en Eva schaamden zich niet, totdat Satan in de hof van Eden bij hen kwam (Gen. 2:25).

U heeft een door God gegeven verantwoordelijkheid om uw partner seksuele liefde en bevrediging te geven. God gebiedt dat echtgenoten elkaars seksuele behoeften moeten bevredigen: „De man kome jegens de vrouw zijn echtelijke verplichtingen na en evenzo de vrouw jegens haar man” (1 Kor. 7:3).

In feite behoort uw lichaam uw partner toe, en is het lichaam van uw partner van u (vers 4). Op dit gezag behoort ook de verantwoordelijkheid om voor het lichaam van uw partner te zorgen alsof het van uzelf is (Ef. 5:28). Ga nooit ruw om met het lichaam van uw partner. Behandel het met tedere, liefdevolle zorgzaamheid. U behoort nooit te weigeren uw partner seksuele liefde te geven of het als wapen te gebruiken of om uw zin te krijgen (1 Kor. 7:5).

Verhoog uw liefdesquotient

Wat is uw LQ? Nu u deze vijf manieren om uw partner lief te hebben heeft bestudeerd, zou uw liefdesquotient vijf punten hoger moeten zijn. Als u deze vormen van liefde geeft, zal uw huwelijk bevredigender en vreugdevoller worden.

Luister tenslotte naar Gods vermaning: „Geniet het leven met de vrouw die gij liefhebt, al de dagen des ijdel levens, die Hij u geeft onder de zon . . . want dat is uw deel onder de levenden en bij het zwoegen, waarmee gij u aftobt onder de zon” (Pred. 9:9). □

Het Pascha is het begin van Gods meesterplan

Samengesteld door Richard H. Sedliacik

De grote God van het universum heeft de mens geschapen met een kolossaal, ontzagwekkend doel! Dat doel is voor het eerst in de hof van Eden geopenbaard. God zei: „Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis” (Gen. 1:26).

Uw bijbel onthult dat God zich voortplant in de mens. God heeft de mens gemaakt met het doel hem te modelleren naar het karakter („beeld”) van God — om uiteindelijk te worden geboren als geestelijk lid van Gods Gezin dat over het universum heerst.

God heeft een plan ontworpen waarmee Hij zijn ontzagwekkende doel met de mensheid vervult. Dit meesterplan wordt in grote lijnen aangeduid door zeven jaarlijkse feesten die christenen ieder jaar behoren te vieren om de kennis van Gods plan te behouden.

Pas nadat de Israëlieten uit Egypte bevrijd waren maakte God zijn jaarlijkse feestdagen bekend. Door Mozes introduceerde God deze feesten formeel bij zijn volk Israël — zijn „vergadering in de woestijn” (Hand. 7:38).

God gebruikte de jaarlijkse oogsten in Palestina als symbool voor zijn geestelijke „oogsten” van mensen. Er is in Palestina een oogst in de lente, gevolgd door een veel grotere oogst in de herfst.

Tegenwoordig kunnen wij uit de leringen van Christus en de apostelen opmaken dat God de voorjaarsfeesten bestemde om jaarlijks aan zijn Kerk te illustreren dat allen die Hij sinds de komst van Christus geroepen heeft om zijn door de Geest verwekte kinderen te worden slechts „eerstelingen” zijn (Jak. 1:18) — slechts het relatief kleine begin van zijn grote geestelijke oogst van mensen. Later, na de wederkomst van Christus, zal God, zoals uitgebeeld wordt door de feesten van de veel grotere oogst in het herfstseizoen, de rest van de miljarden mensen tot behoud roepen en tot het zoonschap in zijn glorieuze Familie.

In Leviticus 23 vindt men een samenvatting van deze jaarlijkse feesten. Laten wij met deze ont-hullende, zevendelige studie van Gods jaarlijkse

feesten beginnen en nauwkeurig leren welke betekenis ze vandaag voor door de Geest verwekte christenen hebben.

1. Wie heeft volgens de Bijbel deze jaarlijkse feesten ingesteld? Lev. 23:1-2, 4.

Merk op dat dit geen „Joodse feesten” of „feesten van Mozes” zijn, zoals sommigen ten onrechte hebben aangenomen. Het zijn Gods eigen feesten, door Hem ingesteld en aan zijn volk gegeven om van jaar tot jaar te worden gehouden.

2. Wat is het eerste feest dat ieder jaar in acht moet worden genomen? Lev. 23:5. Wanneer werd het eerste Pascha gevierd? Ex. 12:1-14, 21-27.

Het Pascha, het eerste van de jaarlijkse feesten die God geboden heeft, is het begin van Gods grote meesterplan, de eigenlijke eerste stap in Gods plan van behoud.

Hoewel het eerste Pascha voor Israël een jaarlijkse herinnering moest zijn aan de tussenkomst van God bij hun bevrijding uit de slavernij in Egypte (een symbool van zonde — Hebr. 11:25-26), verbeeldde het tevens reeds het toekomstige grote offer van Jezus Christus, „ons [pascha]lam” (1 Kor. 5:7; 1 Petr. 1:8-19), voor de zonden van de mensheid. Het feit dat de eerstgeborenen van de Israëlieten gespaard bleven voor de engel des doods door middel van het vergoten bloed van het eerste paschalam is een type van het feit dat ook wij vandaag gespaard blijven voor de eeuwige straf voor de zonde (Rom. 6:23) door het offer van Christus.

Na de dood van Jezus werd het Pascha, gevierd met de nieuwe symbolen van brood en wijn, een jaarlijkse herdenking van zijn offer, want Jezus was de realiteit geworden die door het paschalam was aangekondigd.

3. Gebod God nog vóór de Sinaï dat het Pascha voor eeuwig moest worden gehouden? Ex. 12:14, 24. Vierde Jezus Christus het Pascha? Joh. 2:13, 23.

Jezus nam de jaarlijkse feesten in acht. Als de God van het Oude Testament is Hij degene die ze oorspronkelijk aan Israël heeft gegeven.

MINISTUDIE

4. Vierde Jezus het Pascha met zijn discipelen op de avond voordat Hij werd gekruisigd? Matth. 26:17-20. Wat was het nieuwe gebod dat Hij hun gaf met betrekking tot het vieren van het Pascha? Joh. 13:1-5.

5. Weigerde Petrus aanvankelijk zijn voeten te laten wassen door Jezus? Vers 6-8. Kon Petrus enige relatie hebben met Jezus als hij Hem niet toestond zijn voeten te wassen? Vers 8. Waarom stelde Jezus dit nieuwe gebruik van de voetwassing in bij zijn laatste Pascha? Vers 12-16.

In Jezus' tijd werd het wassen van voeten alleen door bedienden gedaan bij bezoekers die een huis binnengingen. Het gebruikelijke schoeisel bestond in die tijd uit open sandalen, en daarvoor werden de voeten stoffig.

Jezus liet aan zijn discipelen zien dat Hij op aarde gekomen was om de mensheid te dienen. Kort daarna bewees Hij de omvang van zijn buitengewone dienstbaarheid aan de wereld toen Hij voor de zonden van de hele mensheid zijn leven gaf. De voetwassing drukt de instelling van nederigheid en dienstbaarheid uit ten opzichte van anderen die Christus van iedere christen verlangt.

6. Gebood Jezus zijn discipelen duidelijk om elkaars voeten te wassen? Joh. 13:14-15. Moesten zij de wereld onderwijzen dit ook te doen? Matth. 28:19-20. Wordt er een speciale zegen beloofd aan degenen die de woorden van Christus gehoorzamen door deel te nemen aan deze betekenisvolle plechtigheid? Joh. 13:17; 14:23.

7. Welke volkomen nieuwe wijze om het Pascha te vieren stelde Jezus kort voor zijn dood in, toen Hij met zijn apostelen het Pascha at? Lukas 22:14-20; Matth. 26:26-29. Welke opdracht gaf Hij aangaande deze nieuwe wijze van het vieren van het Pascha? Lukas 22:19; Matth. 28:19-20.

Jezus schafte het Pascha niet af — Hij veranderde alleen de te gebruiken symbolen. In plaats van het bloed van een lam te vergieten en het geroosterde vlees te eten, moeten wij nu wijn en ongezuurd brood gebruiken. Het Pascha moet nu gevierd worden als een jaarlijkse herdenking van de dood van Christus. Het bevestigt ieder jaar opnieuw, „totdat Hij komt” (1 Kor. 11:26), het geloof van de ware christen in het bloed van „Christus, ons [pascha]lam” (1 Kor. 5:7) voor de vergeving van onze zonden, gesymboliseerd door het drinken van wijn.

Het eten van het gebroken brood symboliseert ons geloof in het lichaam van Christus, dat gebroken werd voor onze fysieke genezing. Jezus Christus liet zijn lichaam letterlijk op tientallen plaatsen

door geseling openrijten, totdat Hij zelfs niet meer herkenbaar was. Hij onderging deze marteling opdat wij door het geloof in zijn lichaam, dat voor ons gebroken werd, vergeving kunnen krijgen van onze fysieke zonden — de genezing van ons lichaam als wij ziek zijn (Jes. 53:5; 1 Petr. 2:24; Ps. 103:2-3; Jak. 5:14-15) — en tevens vergeving van onze geestelijke zonden door het vergoten bloed van Christus. Het brood dient dus om ons eraan te herinneren dat „door zijn striemen ons genezing is geworden”.

Zoals Christus zelf geboden heeft, moeten ware christenen het Pascha op de vooravond van zijn dood vieren — op de 14e dag van de eerste maand van Gods heilige kalender, 's avonds, na het begin van de dag.

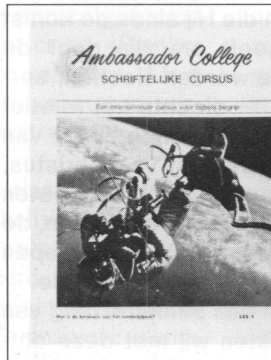
8. Leerde de apostel Paulus de christenen van het Nieuwe Testament het Pascha te houden door net als Jezus deel te hebben aan de nieuwe symbolen van brood en wijn, zoals Hij ook ons geboden heeft? 1 Kor. 5:7-8; 11:23-26.

De oorspronkelijke ware Kerk die Jezus heeft opgericht, hield ieder jaar het Pascha en het Feest der Ongezuurde Broden — *niet* Pasen.

9. Zal het Pascha door Christus en de wedergeboren christenen gevierd worden wanneer Hij het Koninkrijk van God op aarde vestigt? Matth. 26:29; Lukas 22:15-16. Moest het Pascha in de tussentijd door de Kerk van God in acht genomen worden als herdenking van de dood van Christus? Lees 1 Korinthe 11:25-26 nog eens.

Jezus gebod zijn discipelen om het Pascha ter herinnering aan Hem te vieren, totdat Hij wederkeert. De apostelen vierden het inderdaad, en vandaag houdt Gods ware Kerk nog steeds het Pascha.

Deze studie van Gods jaarlijkse feestdagen zal volgende maand worden voortgezet. U zult ook met belangstelling vernemen dat er plannen zijn voor nieuwe lessen van de Bijbelcursus van Ambassador College waarin een grondige bestudering van Gods feestdagen is opgenomen. □

SCHRIJF U IN OP DE GRATIS BIJBELCURSUS

De korte studie die u zojuist hebt voltooid is een voorbeeld van de studiemethode die in de lessen van de Schriftelijke Cursus van Ambassador College wordt gehanteerd. De Bijbel is het boeiendste, het meest uitdagende boek dat ooit werd geschreven, en de boodschap ervan is aan u gericht! Indien u zich op deze gratis cursus wilt inschrijven, schrijf ons dan.

‘Uitnemendheid als doel’

De Nationale Acrobaten uit Peking hebben internationale faam bereikt door hard werken, grote vaardigheid en met uitnemendheid als doel!

Dan Taylor

Heb je weleens een adembenemende voorstelling van een artiest of atleet gezien?

In april '83 hadden wij het voorrecht om in Pasadena zo'n voorstelling bij te wonen van de Nationale Acrobaten uit Peking.

Van begin tot eind verbaasden de

leden van de groep het publiek door hun kracht, lenigheid, elegantie, stijl en hun fraaie, kleurige Chinese kostuums.

Deze groep artiesten uit de Volksrepubliek China wordt als een van de beste acrobatengroepen ter wereld beschouwd. Vele van hun nummers zijn al 2000 jaar geleden ontwikkeld, maar iedere artiest heeft zijn eigen

nummer verbeterd op grond van zijn specifieke talenten.

Zodra het doek opging, had deze fantastisch begaafde groep ons in haar ban. In een van haar boeiendste nummers, 'De Pagode der Bokalen', balanceerde een jonge vrouw, Zhang Yinghui, een aantal bokalen op haar hoofd terwijl zij een handstand op de handen van een manne-

... volg het advies van Liu op:
„Je moet niet bang zijn voor
mislukking. In plaats daarvan moet je
uitnemendheid als doel hebben.”

lijke acrobaat maakte.

Daarna manoeuvreerde Zhang zich gracieus tot een staande positie, waarbij haar partner haar omhoog hield bij haar linkerbeen. Zij plaatste de bokalen op de zool van haar rechtervoet en slaagde er op de een of andere manier in om opnieuw een handstand te maken, maar nu met de bokalen op haar rechtervoet. Vervolgens nam zij de bokalen voorzichtig tussen haar voeten, bracht ze langs haar rug omlaag en plaatste ze zachtjes terug op haar hoofd. Ongelooflijk!

Er is een oud Chinees gezegde dat een plaatje meer waard is dan 10.000 woorden. Bekijk dus de foto's van deze ongelooflijke uitvoering. Zien is tenslotte geloven, al lijken de prestaties nog steeds ongelooflijk.

De nummers varieerden van de kracht en behendigheid in de gymnastische toeren van de mannen in nummers als 'De Piramide' tot het meer serene balanceren in een ritmi-

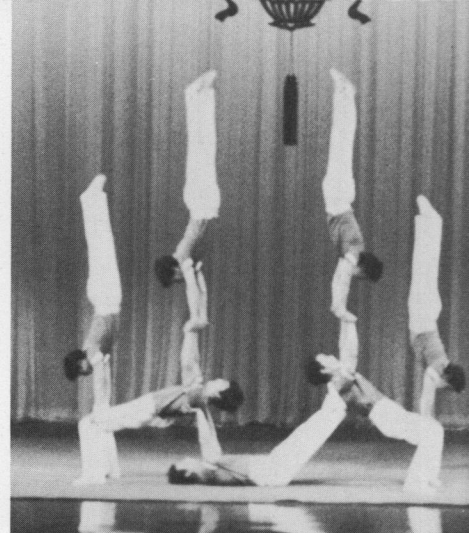
sche opvoering die 'Vlucht tussen Hemel en Aarde' genoemd werd. 'Vlucht tussen Hemel en Aarde' toonde Zhou Ruigi en haar leerling die demonstreerden hoe lenig het menselijk lichaam feitelijk is, of liever, kan zijn.

In vloeiende bewegingen maakte het paar achterwaartse buigingen, spagaten, handstanden en verschillende malen een fenomenale volledige achterwaartse buiging waarbij een van de artiesten haar borst en kin plat op de vloer hield terwijl haar benen volledig gebogen waren en haar voeten eveneens plat op de vloer voor haar stonden. Dit nummer vereiste een ongelooflijk evenwichtsgevoel, kracht, uithoudingsvermogen en een fantastische lenigheid.

Acrobatisch fietsen

Fietsen speelde ook een belangrijke rol in de voorstelling. In een nummer dat 'Balanceren op een Stilstaande Fiets' heette, balanceerde Liu Mei met twee andere vrouwelijke acrobaten op een fiets die ongeveer twee meter boven het toneel op een speciaal ontworpen

Links: er is veel kracht nodig voor het 'Nummer met Leren Banden'. Bladzijde 17, van links naar rechts: een meesterlijke 'Hoofdstand'; Liu Mei en een van haar partners in 'Balanceren op een Stilstaande Fiets'; enorme gratie, evenwicht en kracht zijn nodig voor 'de Pagode der Bokalen'.

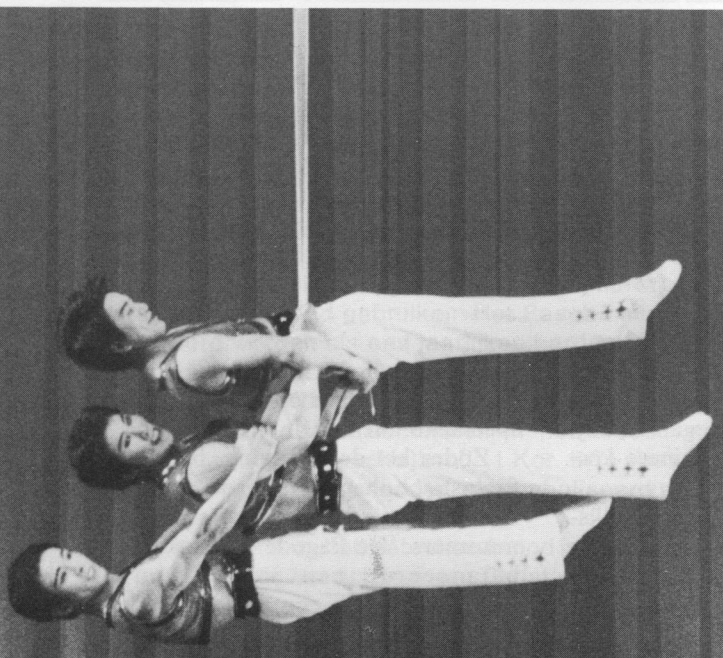

standaard stond. Door de standaard kon de fiets niet voor- of achteruit bewegen, maar hij werd slechts recht op de standaard gehouden door de lenigheid en het buitengewone evenwichtsgevoel van Liu en haar partners.

In een ander fietsnummer reed een vrouw op een eenwielige fiets op de rand van een paraplu die gedragen werd door een van de mannelijke acrobaten!

In nog een ander fietsnummer trad Liu Zhangshu op, de grootste acrobatische fietser in de Volksrepubliek China. In dit nummer vertoonde Liu een buitengewoon moeilijk kunststuk van eigen vinding, genaamd 'de Drie Verbindingen'. Dit werd gedaan door het voorwiel van de vloer te krijgen, op het stuur te gaan zitten — met het voorwiel nog steeds omhoog — en dan op één wiel te rijden.

In het laatste nummer vertoonde de groep nog een ongelooflijke prestatie. Een man reed rondjes op een fiets, een andere man ging op zijn schouders staan. Daarna klommen twee vrouwen op de fiets, gevolgd door steeds meer vrouwen tot 12 mensen zich als een waaier uitspreidden en over het toneel rondjes reden. Net zoals in alle andere nummers bewogen de artiesten zich

vol vuur en enthousiasme en lieten zo zien dat zij echt plezier hadden in wat zij deden.

Hoe krijgen ze het voor elkaar?

Het was een van die dingen waarvan je wil dat er geen einde aan komt. De artiesten hadden hun nummers ondanks de moeilijkheidsgraad heel gemakkelijk doen schijnen. Je vroeg je echt af hoe ze hun schijnbaar onmogelijke nummers konden leren en steeds opnieuw uitvoeren. Om deze vraag en andere vragen te beantwoorden, had YOUTH een gesprek met drie leden van de groep: Rong Hwaji, Zhou Ruigi en Liu Zhangshu.

Rong, met zijn 50 jaar het oudste lid van de groep, vertelde ons iets over hun dagelijkse schema.

Iedere dag trainen zij zes uur: een uur fundamentele vaardigheden, twee uur gespecialiseerde oefeningen, en dans, muziek en culturele studies, ieder een uur.

De groep houdt ook „collectieve trainingen” waarbij het hele programma wordt gerepeteerd. Ieder lid specialiseert zich in een of twee nummers, maar hij of zij moet zich daarnaast in nog twee opvoeringen bekwaamen om in te kunnen vallen in geval van blessures.

Linksboven en rechtsonder: de 'Piramiden' van geoeffende Chinese acrobaten verbazen het publiek. Midden: een fiets voor . . . 12 personen! Linksonder: Liu Zhangshu, Rong Hwaji (eerste rij derde en vijfde van links) en de groep buigen voor het publiek.

Rong merkt op dat zij zes dagen per week trainen. Nu wordt het duidelijk hoe zij zo'n goede voorstelling kunnen geven.

Zhou, die het nummer 'Vlucht tussen Hemel en Aarde' uitvoert, zegt dat zij al met acrobatische training begon toen zij 5 was. En zij wijst erop dat het voor haar nummer noodzakelijk is om jong te beginnen om lenigheid te krijgen. Als jong meisje leerde zij de fundamentele acrobatische oefeningen. Nu moet zij dagelijks oefeningen doen voor haar middel, heupen en benen om lenig genoeg te blijven om haar 'onmogelijke' nummer te kunnen doen.

Als laatste spraken wij met de heer Liu, de fietser. Liu zegt dat hij op

zijn tiende met acrobatiek is begonnen. Nu, op zijn 43e, is hij de grootste acrobatische fietser in zijn land.

Toen wij vroegen hoe lang het geduurd had om 'De Drie Verbindingen' te leren, zei Liu: „Vanaf het begin totdat het lukte vier jaar.”

Er was hard werk, geduld en volharding nodig om het lichaam en het evenwicht te perfectioneren voor 'de Drie Verbindingen'. Maar het was de moeite waard. Liu heeft zijn nummer over de gehele wereld en voor vele staatshoofden vertoond.

Liu gebruikt een vergelijking om zijn doel te verklaren: „De Amerikanen hadden een doel toen zij naar de maan gingen. Niemand had dat ooit eerder gedaan. In diezelfde geest heb ik het doel om de beste [acrobatische] fietser ter wereld te zijn.”

Liu en al zijn acrobaten hebben profijt van hun harde werken. Als jij

een vurig verlangen hebt om iets te doen waarin je je hele hart kunt leggen, volg dan het advies van mijnheer Liu op: „Je moet niet bang zijn voor mislukking. In plaats daarvan moet je uitnemendheid als doel hebben.”

Er bestaat geen magische formule, of je nu probeert om in 10 seconden de 100 meter te lopen, om op een eenwielige fiets op een paraplu te rijden of om een 10 voor wiskunde te krijgen. Als je je doel wil bereiken, moet je eenvoudig de prijs betalen door hard te werken.

Zoals in Prediker 9:10 staat: „Al wat uw hand vindt om naar uw vermogen te doen, doe dat.”

Hoe staat het ermee? Ook jij kunt streven naar uitnemendheid! □

Persoonlijk

(Vervolg van pagina 2)

de dag van Pinksteren van het jaar 31 n.Chr., en ook daarna, om in te treden in het COLLECTIEVE LICHAAM van hen die deel uitmaken van GODS KERK.

De KERK is dus het COLLECTIEVE LICHAAM dat Christus gebruikt als ZIJN INSTRUMENT, door Gods Geest van kracht voorzien om GODS WERK uit te voeren. Jezus Christus leidt en bestuurt dit vanuit de hemel!

Hoe wordt men lid van dit ENE LICHAAM? Door Gods heilige Geest te ontvangen. „Want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt” (1 Kor. 12:13). Het woord *dopen* betekent onderdompelen. Het is de heilige Geest van God die iemand IN de enige ware Kerk PLAATST!

Maar zijn er VEEL KERKEN? Nee, het Nieuwe Testament spreekt overal over EEN lichaam — EEN KERK. „Want het LICHAAM bestaat toch ook niet uit één lid, maar uit vele leden... Maar nu zijn er wel vele leden, doch slechts één lichaam” (vers 14, 20). Christus is NIET verdeeld (1 Kor. 1:13). Er is EEN ware Kerk. Allen daarin zijn „eenstemmig” (1 Kor. 1:10).

Maar WAT is de goddelijke MISSIE van die Kerk. Wat is haar DOEL? Het antwoord is: het WERK VAN GOD te *doen*, dat Jezus begonnen is en dat Hij nu *door middel van* zijn Kerk voortzet. *Waarmee* is Jezus BEGONNEN?

Markus zegt ons: „Begin van het Evangelie van Jezus Christus” (Markus 1:1). Daarna, beginnend bij vers 2, beschrijft Markus hoe Johannes de Doper de weg voor Hem voorbereidde. Dan komt Markus aan het BEGIN van het WERK dat Christus deed, en zegt: „En nadat Johannes was overgeleverd, ging Jezus naar Galilea” — WAARVOOR? — „om het evangelie Gods te prediken, en Hij zeide: De tijd is vervuld en het Koninkrijk Gods is nabijgekomen. BEKEERT U en GELOOFT het evangelie” (vers 14-15).

Jezus gebod zijn toehoorders twee dingen te doen: 1) ZICH TE BEKEREN en 2) te GELOVEN. Maar

WAT te geloven? Zijn Evangelie! Wij moeten dat Evangelie geloven — dat goede nieuws van het KONINKRIJK VAN GOD — om behouden te worden! JEZUS HEEFT DAT GEZEGD!

Het KONINKRIJK VAN GOD is de REGERING van God. Het is ook het heilige Gezin van God, waarin wij kunnen worden geboren. Het is het Gezin dat over het UNIVERSUM regeert!

U *bekeert zich* — WAARVAN? Van uw opstandigheid tegen die regering van God. God regeert door ZIJN WET, die in de Tien Geboden wordt samengevat. Sommigen zullen zeggen: wij moeten ons bekeren van de ZONDE!

Jezus Christus zei dat Hij van zichzelf niets kon doen... De Vader die in Hem woonde — door de kracht van zijn heilige Geest — deed het werk.

Ja, ZEKER! Want zonde is overtreding van de wet (1 Joh. 3:4).

Bekering betekent onvoorwaardelijke OVERGAVE aan de regering van God — om God overeenkomstig zijn wetten uw leven te laten besturen — het betekent te leven bij IEDER WOORD IN DE BIJBEL (Matth. 4:4).

Wat is de goddelijke MISSIE van Gods ware KERK? HET WERK voort te zetten waarmee Jezus is begonnen. Jezus gaf zijn Kerk de opdracht: „Gaat heen in de gehele wereld, VERKONDIGT HET EVANGELIE aan de ganse schepping” (Markus 16:15). Niet *een* evangelie. Niet een evangelie *over* de persoon Christus, maar ZIJN Evangelie over het Koninkrijk van God — het Evangelie waarvan Hij zei dat wij het moeten GELOVEN om bekeerd en verlost te worden!

Ook Mattheüs beschrijft zijn grote opdracht: „Ga dan henen, maakt al

de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en *leert hen onderhouden al wat Ik u BEVOLEN heb*. En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld” (Matth. 28:19-20). Bij het verkondigen van ZIJN EVANGELIE zei Jezus specifiek: „Leer hen Gods GEBODEN te GEHOORZAMEN”!

Jezus deed een voorspelling voor onze tijd — net voor het EINDE van deze wereld. Zijn discipelen kwamen tot Hem. Zij vroegen: „Wat is het teken van uw komst en van de voleinding der wereld?” (Matth. 24:3.)

Jezus waarschuwde tegen valse predikers die zeggen dat Jezus de Christus is — en toch velen zouden MISLEIDEN. En als antwoord op hun vraag welk teken zou aangeven *wanneer* Hij zou komen, zei Hij: „En dit evangelie van het KONINKRIJK [hetzelfde Evangelie dat Hij de oorspronkelijke apostelen leerde] zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en DAN zal het einde gekomen zijn” (Matth. 24:14).

Dat Evangelie werd na 70 n.Chr. niet verkondigd aan de gehele wereld. Het is in iedere generatie wel gepredikt — tot enkele mensen, maar *niet AAN DE HELE WERELD — OP ALLE CONTINENTEN!*

Waar Gods ware Kerk ook is — de ENE Kerk die van CHRISTUS is — daar zal zij DAT EVANGELIE prediken aan de gehele wereld — over *alle continenten* — vandaag. Want wij bevinden ons *dicht bij* het EINDE! Dat is het Evangelie van de *levende* Christus! Het is het GOEDE NIEUWS van het *komende* KONINKRIJK VAN GOD dat de wereld zal regeren!

Het is het Evangelie van de goddelijke regering. Het leert de mensen zich te BEKEREN van opstandigheid tegen de heerschappij van God — van overtreding van GODS WETTEN. Het onderwijst behoud door de dood en opstanding van Jezus Christus — de kwijtschelding van zonden door Jezus' vergoten bloed en de verzoening met God door de DOOD van Christus, en behoud door ZIJN LEVEN.

Deze Kerk heeft GEEN DEEL aan de regeringen van deze wereld — de leden ervan zijn AMBASSADEURS, als

in een vreemd land, van het KONINKRIJK van GOD, dat spoedig alle menselijke regeringen van de huidige wereld zal vernietigen en vervangen.

Jezus bad voor zijn Kerk: „Heilige Vader, bewaar hen in uw naam, welke Gij Mij gegeven hebt, dat zij één zijn zoals Wij. Zolang Ik bij hen was, bewaarde Ik hen in uw naam . . .

„Maar nu kom Ik tot U . . . Ik heb hun uw woord gegeven en de wereld heeft hen gehaat, omdat zij niet uit de wereld zijn, gelijk Ik niet uit de wereld ben. Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor de boze. Zij zijn niet uit de wereld, gelijk Ik niet uit de wereld ben. Heilig hen in uw WAARHEID; uw woord is de WAARHEID” (Joh. 17:11-17).

Jezus zei dat zijn ware Kerk de naam van de Vader — GOD — zou behouden. De NAAM van deze ene ware Kerk is twaalf maal in het Nieuwe Testament de Kerk van God! Het is Gods Kerk, en Jezus Christus is het leidinggevende, steunende, regerende HOOFD ervan!

In deze wereld worden kerken naar mensen genoemd of naar het SYSTEEM dat deze mensen uitgedacht hebben, of het soort kerkelijk bestuur dat deze MENSEN bedacht hebben, IN TEGENSTELLING tot het Woord van God, of naar een belangrijke doctrine die zij benadrukken, of naar wat de mensen ervan hopen te maken — allesomvattend, universeel of katholiek.

Maar waar die ENE ware Kerk ook is, zij zal de Kerk van God genoemd worden.

Maar dat is nog niet alles. Velen hebben zich Gods naam toegeëigend, maar verkondigen niet het KONINKRIJK VAN GOD, als de REGERING van God, waaraan wij moeten GEHOORZAMEN — en zij onderwijzen geen gehoorzaamheid aan Gods wet (de Tien Geboden) — en BEKERING van opstandigheid en overtreding van Gods heilige WET — en onderwijzen niet dat wij nu kunnen worden VERWEKT in het KONINKRIJK (Gezin) van God, en door de opstanding in Gods Gezin kunnen worden GEBOREN!

De ware Kerk predikt de ophanden zijnde komst van CHRISTUS als

Koning der koningen en Heer der heren, om op aarde gedurende duizend jaar te HEERSEN over alle volkeren. Niet boven in de hemel, maar OP DEZE AARDE (Openb. 5:10).

Er is slechts EEN zo'n Kerk!

Zij doet HET WERK VAN GOD. Zoals Jezus al zei, is zij een „kleine kudde”, vervolgd, veracht door de wereld. Maar zij bezit toegewijde, bekeerde, volledig geïnstrueerde en getrainde, geordineerde dienaren in alle delen van de wereld.

Geen van hen zal u OOI opzoeken als U er niet uit vrije wil om verzoekt! Paulus had de ouderlingen (dienaren) te Efeze van huis tot huis opgezocht — maar over het grote publiek zei Jezus: „GAAT NIET van het ene huis naar het andere” (Lukas 10:7).

Jezus, Petrus, Paulus noch een van de oorspronkelijke ware apostelen benaderden ooit de mensen om er persoonlijk bij hen op AAN TE DRINGEN zich te bekeren. God heeft iedere mens een VRIJE MORELE WIL gegeven. God dwingt iedereen ZIJN EIGEN BESLISSING TE NEMEN: de ware GOD zal u nooit tot bekering dwingen.

Maar als u uit vrije wil MEER wilt weten over de Kerk die Jezus Christus gegrondvest heeft en vandaag leidt — als u er graag vragen over zou stellen — waarom stuurt u dan geen schriftelijk verzoek om een persoonlijk bezoek? Misschien zijn wij in staat om u al gauw te laten bezoeken door een van Gods eigen dienaren.

En laat mij u aanraden dat u de VRAGEN die u wilt stellen OPSCHRIJFT. Ik heb persoonlijk, door meer dan 55 jaar ervaring, geleerd dat u ze zult vergeten als u dat niet doet.

Honderden en nog eens honderden — ja, duizenden en duizenden — mensen worden bekeerd — hun leven VERANDERT — door dit WERK VAN GOD, door de uitzendingen van *The World Tomorrow* over de gehele wereld, door *The PLAIN TRUTH/De ECHTE WAARHEID* en de schriftelijke bijbelcursus van Ambassador College, door dit tijdschrift *The GOOD NEWS/Het GOEDE NIEUWS* en andere essentiële, gratis publicaties die wij op verzoek toesturen.

Sommigen die zich niet realiseren dat een van Gods eigen, geroepen en toegewijde dienaren langs zou kun-

nen komen om dingen uit te leggen en vragen te beantwoorden, hebben zich bij een van de kerken van deze wereld AANGESLOTEN.

U kunt zich niet bij de ware Kerk van God AANSLUITEN — de Almachtige God plaatst u daarin.

Maar als u vragen hebt over doctrines of gebruiken — of andere vragen over de Kerk of de Bijbel of het christelijke LEVEN, schrijf ons dan.

GA NIET naar de kerken van deze wereld en sluit u er niet bij aan VOORDAT u de volledige waarheid hebt gehoord, en voordat u de FEITEN zorgvuldig hebt afgewogen met behulp van uw eigen bijbel. Neem dan uw besluit en neem de stappen die GOD u aanwijst. □

Twaalf redenen

(Vervolg van pagina 11)

geboden ten volle een beroep te doen op de wet, zodat hij zijn standpunt in de zaak naar voren kan brengen.

Let nu eens op de verschillende stappen in de arrestatie, het proces en de veroordeling van Jezus. Het eerste punt is dat de arrestatie van Jezus in strijd met de wet plaatsvond.

Lees Johannes 18:2-8: „En ook Judas, zijn verrader, wist die plaats” — waar Jezus die nacht was — „omdat Jezus daar dikwijls was samengekomen met zijn discipelen. Judas dan kwam daar, die een afdeling soldaten tot zijn beschikking had gekregen en dienaars van de overpriesters en de Farizeeën, voorzien van lantaarns, fakkels en wapenen. Jezus dan . . . kwam naar voren en zeide tot hen: Wie zoekt gij? Zij antwoordden Hem: Jezus de Nazoreeër. Hij zeide tot hen: Ik ben het. En ook Judas, zijn verrader, stond bij hen. Toen Hij dan tot hen zeide: Ik ben het, deinsden zij terug en vielen ter aarde. Wederom dan stelde Hij hun de vraag: Wie zoekt gij? En zij zeiden: Jezus, de Nazoreeër. Jezus antwoordde: Ik zeide u, dat Ik het ben. Indien gij dan Mij zoekt, laat dezen heengaan.”

Lees nu verder in Lukas 22:52: „Jezus dan zeide tot de overpriesters en hoofdlieden van de tempel en oudsten, die op Hem afgekomen waren: Als tegen een rover zijt gij uitgetrokken met zwaarden en stokken?”

Onder degenen die Jezus gingen arresteren waren ook de priesters en oudsten — zijn rechters! Onder degenen bevonden zich dezelfde mensen die Judas hadden betaald!

Jezus werd 's nachts in het geheim gearresteerd. Hij werd niet gearresteerd op enige formele aanklacht van enige misdaad. Er was geen aanklacht tegen Hem ingediend. Er was geen arrestatiebevel, geen verklaring van wat Hij gedaan had. Zij namen Hem eenvoudig gevangen.

In tegenstelling tot wat Husband zegt in zijn boek *The Prosecution of Jesus* was er geen wettelijke grond voor de arrestatie van Jezus. Niemand had een getuigenis afgelegd of een bewijs van schuld gegeven waarop het Sanhedrin om zijn arrestatie kon hebben verzocht.

Hier volgt wat er in de Joodse wet staat. Mendelsohn zegt in zijn *Criminal Jurisprudence of the Ancient Hebrews*, p. 274: „De getuigenis van een medeplichtige”, dat wil zeggen, Judas, „is niet geoorloofd in de rabbinse wet . . . en het leven, de vrijheid noch de reputatie van wie ook kan in gevaar worden gebracht door de boosaardigheid van iemand die bekend heeft een misdadiger te zijn.”

Het feit op zich dat Judas steekpenningen van de rechters aannam is een overtuigend bewijs dat Judas schuldig was aan een strafrechtelijk vergrijp.

De tweede reden

De eerste stap in het proces tegen Jezus was een voorlopige ondervraging in een *geheim, nachtelijk verhoor* door Annas (Joh. 18:12-14, 19-23).

Lees in *Jésus Devant Caiaphé et Pilate* („Jezus voor Kajafas en Pilatus”), een werk van Dupin, hoe de Joodse wet luidt op dit punt: „De Joodse wet nu verbood elke nachtelijke zitting.”

In zijn *Institutions de Moïse*, p. 365-366 verklaart Salvador: „Een beklaagde werd nooit onderworpen aan heimelijke verhoren door één enkele rechtsdienaar.” Maar bij Jezus gebeurde dit wel.

Volgens de wet, zoals die opgetekend staat in de Talmud van Jeruzalem, hield het Sanhedrin zitting van het einde van het morgenoffer tot de tijd voor het avondoffer. En Lemann

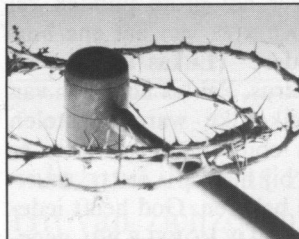
zegt in zijn boek *Jesus Before the Sanhedrin* („Jezus voor het Sanhedrin”) p. 109: „Er kon voor het morgenoffer geen enkele rechtszitting plaatsvinden.” Nachtelijke zittingen waren niet toegestaan.

De wet stond dergelijke onderzoeken alleen toe bij daglicht.

De derde reden

De aanklacht tegen Jezus was zelf vals en daarom onwettig.

In *Life and Times of Jesus the Messiah*, („Het leven en de tijd van Jezus de Messias”), deel I, p. 309 verklaart Edersheim: „Het Sanhedrin diende geen aanklachten in en kon dit ook niet.” Dit was in overeenstem-

Er was geen wettelijke grond voor de arrestatie van Jezus. Niemand had . . . een bewijs van schuld gegeven . . .

ming met de wet van de Joden.

Maar in het geval van Jezus gebeurde dit wel.

De juiste procedure, zoals die beschreven wordt door Innes in zijn boek *The Trial of Jesus Christ* („Het proces tegen Jezus Christus”), is als volgt (p. 41): „De getuigenis van de voornaamste getuigen vormde de aanklacht. Er was geen andere aanklacht, geen andere formele beschuldiging.” In het geval van Jezus waren er aanvankelijk geen getuigen. Hij werd eenvoudig door zijn tegenstanders gearresteerd en dezen begonnen Hem te beschuldigen.

„Totdat zij [de getuigen] hadden gesproken, en wel in een openbare zitting, was de gevangene eigenlijk geen aangeklaagde. Als zij spraken en de getuigenis van twee van hen kwam overeen, dan vormde dit een wettelijke aanklacht of beschuldiging, en tevens het bewijs voor de waarheid ervan.”

Lees vervolgens wat Mendelsohn op p. 110 schrijft: „De enige aanklagers die de strafrechtelijke jurisprudentie van de Talmud erkent, zijn de getuigen van de misdaad. Het is hun plicht om de zaak voor de rechtbank te brengen en om te getuigen tegen de misdadiger” — nadat hij is

gearresteerd. „Bij halsmisdrijven voltrekken zij tevens het vonnis. In de wetten van de oude Hebreëen is nergens een spoor van een ambtelijke aanklager of eiser.”

In het geval van Jezus waren er geen getuigen die hun bewijs aan de rechtbank voorlegden. De rechtbank nam het zelf op zich om Jezus in het geheim te arresteren; daarna moesten zij valse getuigen vinden.

De vierde reden

Het Sanhedrin ging onwettig te werk door het proces tegen Jezus voor zonsopgang te voeren.

Merk op dat het voorlopige verhoor door Annas totaal geen bewijs

voortbracht. In plaats van de zaak onontvankelijk te verklaren, hielden zij een onwettige rechtszitting.

Waarom was deze onwettig? Mendelsohn verklaart: „Strafrechtelijke zaken kunnen alleen bij daglicht door de verschillende rechtbanken in behandeling worden genomen, door de lagere Raden vanaf het einde van de morgendienst tot twaalf uur, en door het Sanhedrin tot aan de avond” (p. 112).

Het proces tegen Jezus begon 's nachts, in de uren van de vroege ochtend, zonder enige getuigen om Jezus te verdedigen.

Hier volgt wat Maimonides schrijft in *Sanhedrin III*: „De reden waarom het proces van een halsmisdrijf niet 's nachts kon worden gevoerd, is omdat . . . het onderzoek van een dergelijke aanklacht is als de diagnose van een wond: in beide gevallen kan er overdag een grondiger en diepgaander onderzoek worden gepleegd.”

De Mishna zegt in *Sanhedrin IV*, 1: „Een halsmisdrijf moet bij dag worden onderzocht, maar de zaak moet 's avonds worden geschorst.” De tegenstanders van Jezus overtraden eens te meer hun wet om zich van Jezus en zijn leer te ontdoen. □

(Wordt vervolgd)